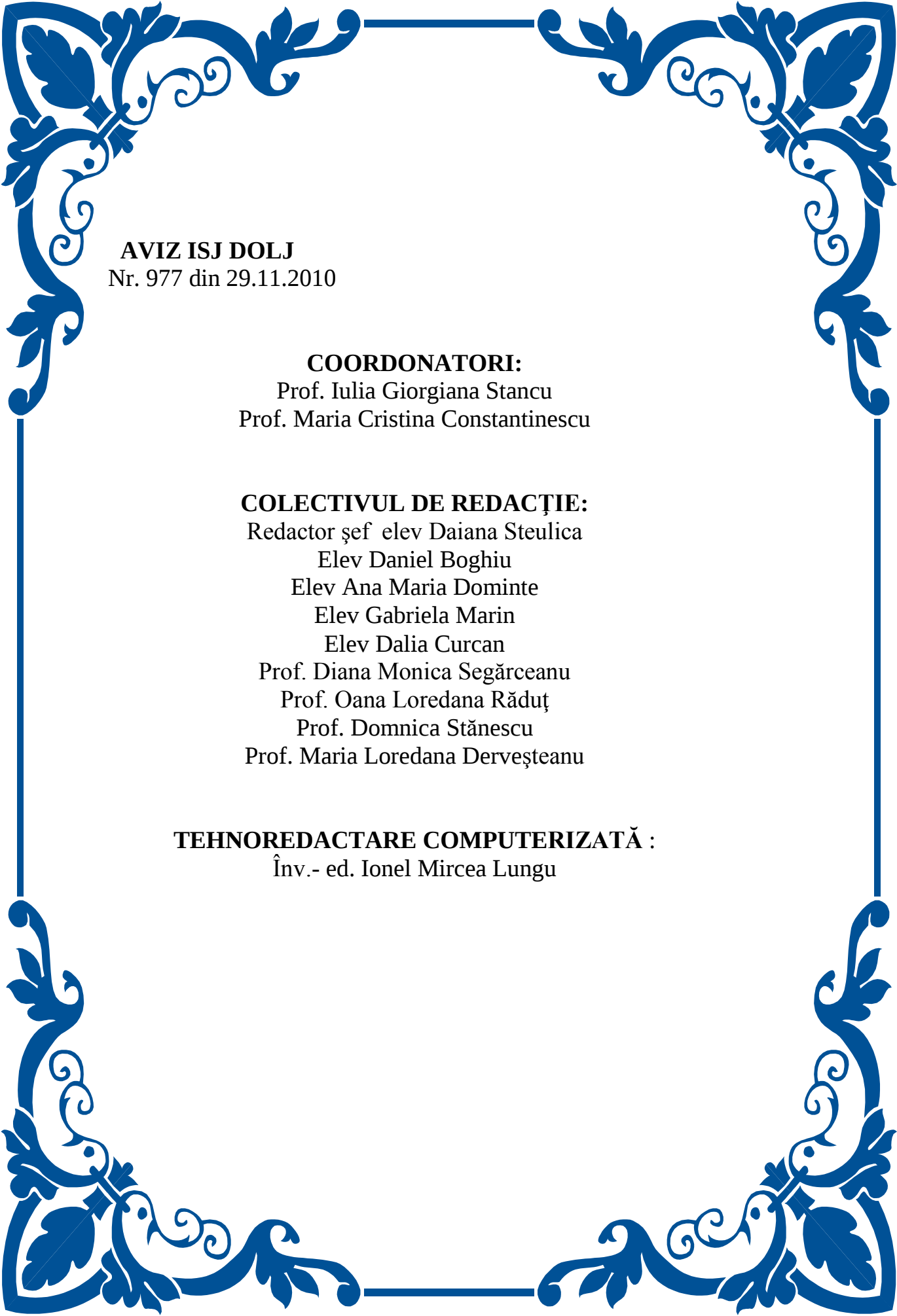

Revista Școlii Speciale „Sfântul Mina”

SUFLET DE COPIL

**Numărul 1
Ianuarie 2011**

AVIZ ISJ DOLJ
Nr. 977 din 29.11.2010

COORDONATORI:
Prof. Iulia Giorgiana Stancu
Prof. Maria Cristina Constantinescu

COLECTIVUL DE REDACȚIE:
Redactor șef elev Daiana Steulica
Elev Daniel Boghiu
Elev Ana Maria Dominte
Elev Gabriela Marin
Elev Dalia Curcan
Prof. Diana Monica Segărceanu
Prof. Oana Loredana Răduț
Prof. Domnica Stănescu
Prof. Maria Loredana Derveșteanu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ :
Înv.- ed. Ionel Mircea Lungu

Cuvânt înainte

Ne dorim sa adunăm, între copertile acestei reviste, o parte din activitatea pe care profesorii nostri o desfășoară, calauziți fiind de speranța ca orice este posibil dacă îți folosești energia, încrederea și iubirea, cât mai multa iubire.

Am avut și avem în continuare șansa de a fi ajutați de oameni extraordinari veniți de bunavoie sau care au primit semnale discrete din partea profesorilor, părinților ori copiilor (C.N.G., D.G.A., S.P.C.)

Vreau sa le mulțumesc pe aceasta cale tuturor celor care și-au adus contribuția la ducerea spre îndeplinire a devizei noastre „Omul devine om prin educație”

*Director,
Prof. Lucia Daniela Stanciu*

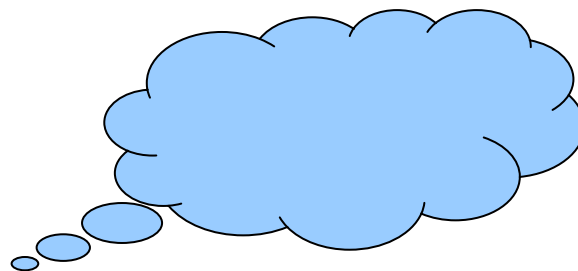
Între instituțiile școlare doljene, mai ales cele speciale, Școala "Sfântul Mina" capătă, cu fiecare an, un loc tot mai distinct. Având un specific aparte, prin elevii săi cu care trebuie lucrat zi de zi, la clasă, mult mai "altfel", s-ar părea, la primul gând al fiecăruia, că școala nu s-ar putea bucura de o încadrare cu învățatori și profesori de elită, căci cele mai multe cadre didactice își doresc titularizare în școli centrale, de tradiție, ale Baniei. Că nu este așa, v-o spune, cu toată certitudinea, un om de catedră care cunoaște, de o bună perioadă de timp, munca de Sisif a educatorilor din acest templu al răbdării și al daruirii...

*Ideea de a edita o revistă periodică a școlii mi s-a parut, pe moment, de-a dreptul îndrăzneată. Dar cunoscând priceperea de manager a doamnei directoare, ca și dragostea pentru copii, vocația și talentul celor două coordonatoare, nu am nici o îndoială că aparițiile acestei publicații vor fi un succes. Ne-o atestă și numele revistei, atât de inspirat: *SUFLET DE COPIL*.*

Am deplină încredere în dascălii școlii, în faptul că vor sprijini redacția atât cu materiale interesante, cât și cu modestele, dar sincerele produse ale activității școlarilor, de diferite vârste. În felul acesta, vor avea satisfacția de a fi scoase în relief calitățile educaționale ale minunatului colectiv care, etapă de etapă, reușește obținerea unor performanțe și în cazul unor copii încercați de soartă, copii cu unele dizabilități.

Felicit din inimă pe inițiatorii acestui proiect generos, conștient fiind că vor reuși să ofere presei școlare, număr după număr, astfel de materiale care să fie un îndrumar și pentru colegii lor din alte centre ale învățământului special sau chiar ale celui de masă.

*Inspector școlar,
Prof. Diana Micu*

Gânduri...

Fiecare dintre noi se află permanent în continuarea noului, împinși de „o curiozitate inerentă” pentru realitatea din jur și din interiorul nostru. Astfel, dotați cu această capacitate extraordinară, transformăm, schimbăm, reconstruim o realitate, inventăm o alta, într-o efervescență care dă sens existenței.

În activitatea de zi cu zi, alături de activitățile școlare înscrise în planul cadru, am căutat modalități de integrare a copiilor noștri în societate și de înlăturare a barierelor dintre copiii cu CES și cei din școala de masă.

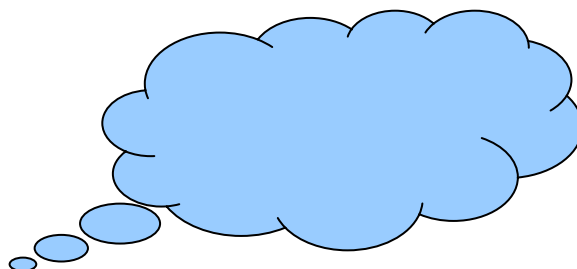
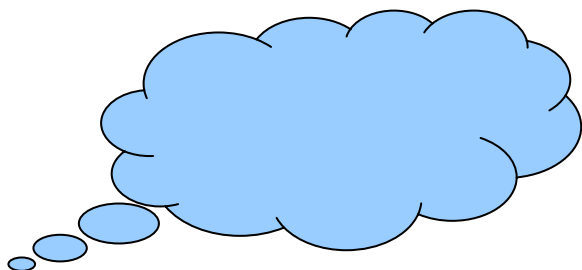
Prin activitățile extracurriculare am avut ca obiective egalizarea șanselor pentru toți copiii/elevii, valorificarea experienței acumulate, dezvoltarea simțului artistic și practic, formarea spiritului de echipă și de competiție.

Toate acestea au fost concretizate în parteneriate cu școlile: nr 9, nr. 18, nr. 12, nr 24, nr. 23 și liceele „Elena Cuza”, „Anghel Saligny”, „Ștefan Odobleja”, „Carol I”, „Frații Buzești” etc.

Poate că plouă afară și este rece, dar soarele strălucește în inima mea. Acum, când apare revista școlii este un prilej de bucurie dar și de responsabilitate pentru noi toți.

Mult succes!

Prof. Vasilica Mladin

Scrisoare către profesorii mei

Încerc să-mi adun gândurile și în câteva cuvinte să vă mulțumesc pentru tot ceea ce faceți pentru mine.

Aceste cuvinte sunt cam neputincioase și nu reușesc să-mi exprim tot ceea ce simt. Nu uit cât de fericit am fost în momentul în care mi-am văzut lucrarea de desen și expoziția, în momentele în care ne-ați dus la muzeu, apoi la cofetărie, la liceul „Elena Cuza” sau la liceul „Anghel Saligny”, în momentele în care pregăteam serbarea de Craciun și împodobeam bradul, sau zilele în care ne aduceați dulciuri sau cadouri de ziua noastră.

Încerc să fiu la înălțimea așteptărilor, să învăț bine și să mă comport frumos.

Vă doresc multă sănătate și putere de muncă.

Cu drag,
Elev Alexandru Ghimiși
clasa a VI-a

Prietenul nostru special

de Ana-Maria Avram,
clasa a IV-a, Școala cu clasele I-VIII nr. 33 Craiova

La noi în clasă-i un copil,
Mai special decât noi toți,
Și de aceea îl iubim
Și grijulii cu el suntem.
Adiță-l cheamă.
Și-i ca un frate pentru noi,
Și chiar probleme dacă are,
Un suflet mare știm că are.
Iar doamna noastră învățătoare
E ca o mama pentru el,
Iar doamna Gabi e la fel.
Iubiți copiii așa ca el!

BOBOCEI DE CLASA I

Prof. educație specială Andreea Brătuianu

Prof. educator Alina Almagiu

Elev Laura Popa

Motto:

„Imaginația ne poartă adesea prin lumi care nu au existat niciodată. Însă fără ea, nu putem ajunge nicăieri.”

Carl Edward Sagan

Clasa I A

Arta îl aduce pe om mai aproape de frumos, îi oferă posibilitatea să creeze frumosul, să-l descopere sub aspecte noi. Educația estetică, în special educația plastică a cunoscut mai multe etape de evoluție, toate având la bază ideea că desenul produce plăcere, destindere, bucurie.

Lumea e colorată! O lume fără culori n-ar fi numai tristă, ci ar părea moartă.

Educația plastică poate introduce frumosul în viața de zi cu zi, dezvoltă sentimente primare, amplifică emoțiile complexe.

Caracterul practic al abilităților manuale permite îmbinarea muncii fizice cu cea intelectuală, fapt care determină dezvoltarea atât a capacităților fizice ale copiilor, cât și ale celor intelectuale. În procesul activității practice, toate cunoștințele se completează și se adâncesc. Lucrând cu diferite materiale și propunându-și să realizeze ceva din ele, copilul are prilejul să cunoască însușirile acestora, să le compare și să generalizeze anumite calități ale lor.

Solicitând gândirea, imaginația, memoria elevilor cu CES, abilitarea manuală influențează în mod pozitiv activitatea lor intelectuală.

Iubim natura și o protejăm! Am creat lucruri minunate cu ajutorul ei.

Iată ce pot face două mâini dibace!

Prima toamnă ca elevi

Clasa I B

Prof. educație specială Veronica Jiroveanu

Prof. educație specială Simona Hoară

Prof. Radu Adriana

Elev Claudiu Durău

Ne-am gândit să vă propunem activitățile desfășurate de noi într-o după-amiază de toamnă :

1. Activitatea de ludoterapie – “Suntem pictori amatori”

Tablou de toamnă executat prin tehnici ludice și cu materiale neconvenționale.

Obiective : 1. Formarea și valorificarea conduitelor manuale prin realizarea unor lucrări artistice care să decoreze mediul ambiant.

Desfășurarea activității : Copiii au pictat pe tabloul final frunze în culorile toamnei. Prin activitatea de pictură elevii și-au dezvoltat deprinderile specifice prin mânguirea materialelor.

Memoria vizuală și imaginația au fost baza în realizarea picturii deoarece aceasta s-a desfășurat după ce frunzele au fost observate în natură.

2. Activitatea cognitivă – “Suntem mici actori”

“Toamna școlarilor”- program literar artistic

Obiective: 1. Stimularea dezvoltării intelectuale prin diferite tipuri de comunicare : exerciții-joc de mișcare și ritm, exerciții-joc de rol.

Desfășurarea activității : Pe parcursul mai multor zile s-a realizat un program literar artistic, mijloc alternativ de expresie. Cânteculele din acest montaj sunt folosite ca mijloc de relaxare, de detensionare și ca o modalitate de exprimare a stărilor sufletești deoarece sunt ritmate, însoțite de mișcări, bătăi din palme.

Urmărind imbinarea “utilului cu plăcutul” fiecare elev de astăzi este conștient că mâine își poate găsi un loc printre ceilalți, practicând o activitate utilă care să producă bunuri de consum pentru cei din jur, dar și bucuria de a trăi din propria muncă fără a se simți inutil sau a aștepta să fie întreținut.

Fotografiile sunt realizate în sala de clasă, iar lucrările sunt ale elevilor de la clasa I B

Punct și de la capăt....

Activități din cadrul parteneriatului național „Dincolo de curriculum”

Elev Dănuț Ioan

Prof. educație specială Daniela Tomescu

În anul școlar 2009-2010, alături de elevii clasei mele,clasa a II-a B, actualmente a III-a B, m-am implicat într-un proiect de parteneriat desfășurat la nivel național, intitulat „Dincolo de curriculum” având ca aplicant Școala cu clasele I-VIII nr.11 Oradea, județul Bihor și parteneri I.S.J. Bihor, C.C.D. Bihor, Teatrul pentru Copii și Tineret Arcadia, Poliția de Proximitate și școlile înscrise în proiect, în speță Școala Specială „Sfântul Mina”, Craiova.

În cadrul acestui parteneriat au participat elevi și profesori din toate județele țării, parteneriatul având ca scop dezvoltarea la copii a unor atitudini pozitive în domeniul civic, prin participarea la cât mai multe activități extracurriculare și stimularea activităților extracurriculare.

Obiective:

○ elevii:

- să aibă posibilitatea să-și descopere diferite laturi ale personalității, activitățile extracurriculare fiind adevărate “spații de exprimare”;

- să dezvolte o mai bună relaționare cu cadrele didactice, dar și între ei,

pentru a elimina tendințele de violență și agresivitate;

- să beneficieze de un contact direct, concret cu realitatea, ca viitori cetățeni europeni;

- să exerseze un comportament civic în medii diferite decât cel școlar.

○ cadrele didactice :

- să se implice cu pasiune și dăruire în organizarea activităților extracurriculare;

- să valorifice comportamentul natural al elevilor în aceste activități;

- să se asigure că activitățile extracurriculare vin ca o continuare firească, ca o aplicare în practică a “bagajului” oferit de curriculum prin disciplinele de învățământ.

Activitățile desfășurate în cadrul acestui parteneriat de către elevii școlii noastre pot fi vizionate pe pagina de internet <http://www.dincolodecurriculum.lx.ro/> .

În continuare voi prezenta două din activitățile desfășurate în cadrul acestui parteneriat.

Instituția: Școala Specială „Sfântul Mina” , Craiova, jud. Dolj

Clasa : a II-a B

Propunător: Prof. Tomescu Daniela

Tema: „Tradiții și obiceiuri locale de Crăciun”

Titlul activității:” Iarna ”

Data /perioada: 19-11-2009

Locul de desfășurare: GRĂDINIȚA NR. 36 , CRAIOVA

Scop: recreerea după terminarea activității didactice și formarea deprinderilor de a se juca în colectiv și a capacității de a-și face prieteni noi.

Obiective:

- să petreacă o parte a timpului liber în mod plăcut, util, educativ;
- să cunoască schimbările care au loc iarna;
- îmbogățirea cunoștințelor despre tradițiile și obiceiurile de iarnă;
- dezvoltarea sensibilității și a gustului estetic.

Obiectiv afectiv : dezvoltarea sensibilității artistice și valorilor estetice prin artă.

Resurse umane (parteneri):

- elevii și profesorii clasei I A și a II-a B ai Școlii Speciale „Sfântul Mina”
- preșcolarii și cadrele didactice de la Grădinița nr. 36 Craiova.

Resurse materiale: culori , blocuri de desen , hârtie colorată.

Resurse procedurale: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, activitatea independentă.

Descrierea activității:

Elevii, respectiv preșcolarii, vor face cunoștință unii cu ceilalți.

Coordonatorii activității îi vor întreba pe copii dacă le place să deseneze și ce.

Având în vedere că se aproprie sărbătorile de iarnă copiii vor fi îndrumați să realizeze peisaje de iarnă, desene care reprezintă sărbătorile de iarnă.

Lucrările se vor realiza de către grupe formate atât din școlari cât și preșcolari.

La sfârșitul activității se va organiza o expoziție cu lucrările realizate.

Evaluare : miniexpoziție cu lucrările copiilor

Rezultate:

- consolidarea relațiilor dintre elevi, dintre elevi și preșcolari;
- realizarea unei stări de bine, de utilitate;
- crearea unui climat de bună-dispoziție;
- expoziție cu lucrările realizate.

Instituția: Școala Specială „Sfântul Mina” , Craiova, jud. Dolj

Clasa : a II-a B

Propunător: prof. Tomescu Daniela

Tema: „Combaterea și prevenirea violenței prin școli”

Titlul activității: „Prin cultură învingem violența ”

Data /perioada: ianuarie 2010

Locul de desfășurare: Școala Specială “Sfântul Mina”

Scop: Prevenirea și combaterea violenței școlare

Obiective:

- Reducerea violenței școlare;
- Realizarea unui contact între copii de diverse vârste, prin participarea la activități comune;
 - îmbogățirea cunoștințelor despre viața și opera marelui nostru poet Mihai Eminescu;
 - dezvoltarea sensibilității și a gustului estetic.

Obiectiv afectiv: dezvoltarea sensibilității artistice și valorilor estetice prin artă.

Resurse umane (parteneri):

Elevii și profesorii Școlii Speciale „Sfântul Mina”

Resurse materiale: culori, blocuri de desen, hârtie colorată, cărți cu poezii ale marelui nostru poet Mihai Eminescu

Resurse procedurale: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, activitatea independentă.

Descrierea activității:

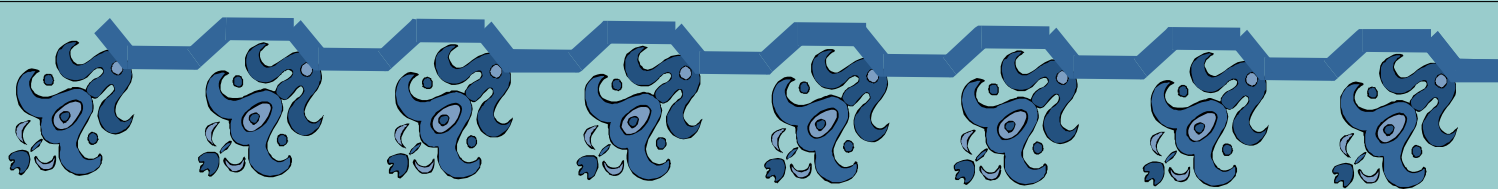
Întrebarea care mi-am pus-o când am văzut tema activității din această lună a fost: Cum aș putea să fac acest lucru astfel încât să fie și pe înțelesul copiilor? Mi-am dat seama că numai prin educație și cultură poți reuși. Astfel, am trecut la fapte : împreună cu colegii am pus la cale un concurs de poezie și desene pe teme eminesciene unde au participat toți copiii indiferent de vârstă. Am reușit să îmbinăm poezia, muzica și desenul, astfel încât toți elevii au fost încântați.

La sfârșitul activității, în sala unde s-a desfășurat activitatea s-a așternut liniștea. Dar, deasupra tuturor domnea chipul Luceafărului, „nemuritor și rece”.

Evaluare : miniexpoziție cu lucrările copiilor

Rezultate:

- consolidarea relațiilor dintre elevi, dintre elevi și preșcolari;
- realizarea unei stări de bine, de utilitate;
- crearea unui climat de bună-dispoziție;
- expoziție cu lucrările realizate.

PARTENERIATUL ȘCOLAR „PRIETENII”

Elev Ana-Maria Dominte

Prof. educație specială Loredana Derveșteanu

Prof. itinerant Leopoldina Steimberg

În toamna acestui an școlar, clasa a III-a și-a revăzut vechii prieteni din anul școlar trecut. Vizita elevilor de la Școala cu clasele I-VIII nr. 24, „Sf. Gheorghe” din Craiova, a fost un prilej de bucurie pentru elevii școlii noastre.

Afectivitatea, sentimentele profunde se regăsesc numai în relații de prietenie, în contacte, în parteneriate. Acesta este și motivul pentru care elevii au desfășurat activități, s-au cunoscut și s-au bucurat împreună de prieteniiile pe care le-au legat.

Sub îndrumarea profesorilor Pascariu Lelia, Derveșteanu Loredana, Steimberg Leopoldina, Firan Ramona, elevii celor două școli au petrecut clipe minunate cântând, desenând, vorbind, jucându-se împreună.

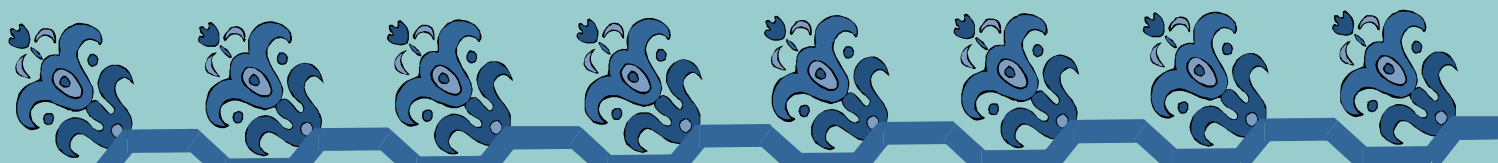
Dintre activitățile realizate de elevii celor două școli amintim:

Iată vin colindători - scurt program artistic incluzând colinde de Crăciun;

Mărțișoare pentru prieteni - confecționarea mărțișoarelor;

Obiceiuri și tradiții de Paște – șezătoare.

Proiectul de parteneriat „PRIETENII” continuă, elevii celor două clase având posibilitatea să se revadă și în acest an școlar.

TOȚI SUNTEM COPII!

Parteneriat educațional

Prof. Iulia Stancu
Prof. Loredana Răduț
Prof. Diana Segărceanu
Elev Cătălin Măgureanu

Domeniul civic - Educație pentru drepturile omului – Promovarea egalității de șanse

Parteneri:

ȘCOALA SPECIALĂ „SF. MINA” – CRAIOVA

ȘCOALA CU CLS. I-VIII DRĂNIC

Grup țintă: elevi cu dizabilități, elevi din învățământul de masă

Scopul: promovarea egalității de șanse

Obiective:

- stimularea relațiilor interpersonale;
- cultivarea relațiilor de comunicare între copii;
- stimularea inițiativei și fanteziei creatoare a copiilor;
- încurajarea copiilor pentru exprimarea stărilor sufletești proprii;
- formarea deprinderilor de autonomie socială.

TOȚI SUNTEM COPII

- întâlnire de cunoaștere -

Acțiunile s-au desfășurat în orașul Craiova la Școala Specială “Sf. Mina” și la Teatrul Liric “Elena Teodorini”.

În prima parte a activității, elevii Școlii Drănic au făcut cunoștință cu preșcolarii Școlii Sf. Mina, apoi au vizionat împreună piesa “Alice în țara păpușilor”, interpretată de actorii Teatrului pentru copii și tineret „Colibri”.

În cea de-a doua parte, copiii au vizitat împreună centrul Craiovei.

A VENIT PRIMĂVARA!

- momente artistice -
- daruri minunate –

Partenerii au susținut împreună programele artistice “Florile primăverii” și “E primăvară iar!”

Preșcolarii de la Sf. Mina împreună cu doamnele educatoare i-au însoțit pe musafiri în vizitarea școlii. Elevii Școlii Drănic au oferit cadouri cu mult drag micuților prieteni de la grădiniță.

Cu ocazia întâlnirilor organizate în cadrul parteneriatului, copiii cu CES au luat contact cu copii apropiați ca vârstă din școala de masă, și-au exprimat emoțiile, trăirile sufletești și au primit cu bucurie cadourile pregătite cu mult drag de micii vizitatori. Și-au condus cu mândrie musafirii în turul școlii, explicându-le ce se află în fiecare colțisor, și-au adus aminte că au fost împreună la teatru și la plimbare prin centrul Craiovei, au cântat și au spus poezii, integrându-se foarte bine în colectivul acestora, astfel încât la sfârșitul activităților păreau un grup omogen.

În urma derulării parteneriatului, elevii Școlii Drănic au învățat să considere copiii cu CES ca și egali ai lor, au realizat compuneri despre noii lor prieteni și despre ce au învățat din această nouă experiență. Nu îi uită niciodată cu ocazia sărbătorilor, trimițându-le felicitări și mici atenții.

Activitățile extracurriculare

Elev Ștefan Croitoru
Prof. educație specială Felicia Nicola

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

(Maria Montessori – “Descoperirea copilului”)

Locul și rolul activităților extracurriculare în educația copiilor

Modelarea, formarea și educația omului cere timp și dăruire. Timpul istoric pe care îl trăim cere oameni în a căror formație caracterul și inteligența se completează pentru propria evoluție a individului.

În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor.

În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială.

Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate.

După o binecunoscută clasificare UNESCO, educația extracurriculară, adică educația de dincolo de procesul de învățământ, apare sub două aspecte principale: educația informală – reprezintă influența incidentală a mediului social transmisă prin situațiile vieții de zi cu zi - și educația non-formală, care se realizează fie în sistemul de învățământ, fie în cadrul unor organizații cu caracter educativ.

Activitățile extracurriculare organizate de Școala Specială “Sf. Mina” au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau sunt simple activități de joc sau de participare la viața și activitatea comunității locale.

Menționez câteva activități asemănătoare desfășurate în Școala Specială “Sf. Mina”: vizionarea în grup a unor spectacole, plimbări în Grădina Botanică; plimbări în parc; parteneriate cu diferite tematici; concursuri; vizită la diferite muzee.

Serbările reprezintă un necesar izvor de satisfacție, bucurii, creează bună dispoziție. Serbarea este modalitatea eficientă de cultivare a înclinațiilor artistice ale copiilor contribuind la dezvoltarea armonioasă a personalității copiilor.

„SĂ FACEM CUNOSTINȚĂ CU NATURA”

Activitate practică de socializare

Elev Dalia Curcan

Prof. educație specială Mariana Băltățeanu

Programul activității :

• **Să facem cunoștință cu natura” plimbare în Grădina Botanică din Craiova**

- **Jocuri distractive**
 - *Găsește intrusul !*
 - *Spune ce s-a schimbat*

- **Prietenii naturii**
 - *Expoziție de desene*

Obiective:

- **Socializarea copiilor prin desfășurarea în comun a unor activități în aer liber.**
- **Formarea unei atitudini pozitive față de natură, însușirea unor cunoștințe corecte din domeniul educației pentru păstrarea unui mediu sănătos.**
- **Diversificarea formelor de comunicare între copiii din învățământul de masă și special.**
- **Crearea stării de bună dispoziție a participanților la acțiune.**

COPILĂRIA -VÂRSTA JOCULUI

Elev Maria Mitea
Învățător-educator Mariana Tănase

Pornind de la Lucian Blaga cu poezia „Trei Fețe”:

Trei Fețe

Copilul râde:

"Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!"

Tânărul cântă:

"Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!"

Bătrânul tace:

"Iubirea și jocul meu e-nțelepciunea!",

nu putem să nu accentuăm și noi, cei ce lucrăm de-o viață cu suflete calde și sincere de copii, că jocul rămâne cea mai frumoasă și importantă activitate a unui copil. Prin jocuri variate și atractive, el învață totul.

Dacă-i luăm jocul, l-am mutilat!

De aceea s-au creat foarte multe jocuri, ca de exemplu: „Jocul cifrelor”, „Jocul numerelor”, „Jocul anotimpurilor”, „Nu te supăra frate”, „Săculețul fermecat”, etc.

S-au scris volume de poezii chiar cu titlul „Cartea cu jucării”-T.Arghezi, „Jucării”-O.Cazimir, etc.

Să facem, deci, eforturi să ne coborâm la vârsta cea mai frumoasă a unui om, copilăria! Permanent să fim niște copii mai mari, ce știm să organizăm și să conducem cu tact jocul elevilor în mijlocul cărora ne aflăm zilnic.

Orice om nu poate uita niciodată jocurile copilăriei! Cine nu-și mai amintește de: „Jocul de-a v-ați ascunselea”, „Șotronul”, „Săritura cu coarda”, „Jocul în țărână”, „Jocul cu pietricele”, „Jocul cu păpușile”, „Jocul cu mașinuțele”, „Jocul cu mingea” ori alte jocuri de masă sau de grup în stradă?

Dacă celor mari le plac jocurile și se delectează cu ele ore în șir, vă imaginați ce este în sufletul celor mici la apariția unui nou joc! Cu atât mai mult, pentru copiii din Școala „Sf.Mina” este nevoie de joc ca de aer!

Se observă cât de destinsă este atmosfera în sala de clasă la auzul sau la vederea unui nou joc! Sunt chiar în culmea fericirii elevii.

Tot ce se învață astfel este ușor, plăcut și trainic.

Să fim creativi și să inventăm cât mai multe jocuri! Să ne jucăm des, învățând!

Cu un exemplu de la clasă vă pot demonstra ce face un joc cu sufletele și mințile copiilor mei. Jocul „Sacul toamnei” a adus bucuria pe fețele copiilor, încă de cum au auzit cuvântul „joc”; entuziasmul a crescut în timp ce am pus pe masă materialul (sacul... cu legume, un prosopel pentru a-i lega la ochi, un coșuleț). După ce le-am explicat cum este regula jocului, ei, cu grabă și mare bucurie, așteptau veseli să le vină rândul. Se uitau cu atenție la ce au găsit colegii și trăiau momentul cu tot sufletul. Copiii răspundeau corect la întrebările adresate, de orice fel, cu nerăbdarea de a băga mâna în săculeț, de cât mai multe ori. După ce ghiceau și le scoteau, spuneau tot ce știau despre ele și apoi le așezau într-un coș de legume.

Prin acest joc am urmărit să recunoască legumele, să spună unde se cultivă, la ce se folosesc, să pronunțe corect denumirile lor, să le consume în stare proaspătă în salate, bine spălate. Și-au amintit culorile, formele, au recunoscut că nu este zi să nu le consumăm. Le-au desenat după jetoane ori din imaginație, le-au colorat - dar în alte ore. Bucuria fără margini a fost când, la final de oră, au început să se înfrupte din aceste atrăgătoare legume, cu o poftă...(erau bine spălate!)

Activitățile ludice rămân o amintire de neuitat pentru elevi și cunoștințele se însușesc mai ușor, fiind mai trainice.

S.N.A.C

Strategia Națională de Acțiune Comunitară

Elev Gabriela Marin

Prof. educator Lucia Daniela Stanciu

Prof. educație specială Loredana Derveșteanu

De ce este util SNAC pentru copiii noștri ?

SNAC – Strategia Națională de Acțiune Comunitară este o activitate de voluntariat desfășurată de elevi, sub îndrumarea cadrelor didactice. Această activitate se poate organiza fie ca disciplină opțională, pentru care elevii primesc note, fie ca activitate extracurriculară.

Ca voluntari, elevii vor interacționa cu copii și adulți izolați de viața normală a comunității (copii și adulți cu dizabilități, copii din centrele de plasament, copii și adulți din spitale, bătrâni din instituțiile de ocrotire etc.)

Activitățile desfășurate în cadrul SNAC sunt foarte importante pentru elevi deoarece învață multe lucruri noi, utile pentru devenirea lor ca adulți și pe care nu le întâlnesc în manuale:

- Învață să comunice și să se relaționeze cu oamenii din comunitate, copii și adulți, cu persoane fizice și cu instituții;
- Învață că, deși toți oamenii sunt egali în fața legilor și în fața lui Dumnezeu, nu toți oamenii se nasc egali din punct de vedere fizic, intelectual și social;
- Învață să se implice în viața comunității, să descopere care sunt problemele oamenilor și care ar putea fi soluțiile de rezolvare ale acestor probleme;
- Își asumă responsabilități față de oamenii cu care interacționează;
- Învață să respecte oamenii și valorile sociale;
- Dăruiesc din timpul, afecțiunea și atenția lor celor care au nevoie de sprijin.

Activități specifice SNAC

Activitățile cele mai potrivite pentru copiii cu dizabilități sunt: activitățile sportive, activitățile muzicale, aromoterapia, artele plastice, activitățile de socializare (zile de naștere, sărbători, festivități, onomastici, vizite, excursii), teatrul, dansul, activitățile manuale, activități de dezvoltare a potențialelor talente etc.

În toate acțiunile pe care le întreprinde, **Asociația SNAC România** promovează **principiul șanselor egale** pentru toți membrii comunității, **al accesului educație de calitate** pe toată durata vieții, **al participării la viața normală** a comunității, **al la o respectului reciproc și al valorizării potențialului** fiecărei persoane.

Programul de parteneriat în cadrul SNAC presupune desfășurarea de activități comune care duc la înlăturarea barierelor existente între copiii cu dizabilități și cei normali, încheierea unor prietenii între copii, valorificarea aptitudinilor și abilităților de care unii copii cu dizabilități dau dovadă.

În parteneriatul dintre școala noastră și C.N. Frații Buzești s-au creat legături strânse între copii prin cadrul activităților desfășurate atât în școala noastră cât și la C.N. „Frații Buzești”, sub îndrumarea doamnei director prof. Stanciu Lucia- Daniela , prof. Nițu Elena Simona, prof. Derveșteanu Maria – Loredana, prof. Constantinescu Maria Cristina de la Școala Specială „Sfântul Mina” și prof. Călin Maria de la Colegiul Național „Frații Buzești”.

Echipa de dans modern a obținut în fiecare an premiile I și II la concursurile de dans modern desfășurate în Craiova și Slatina.

Lucrarile realizate în cadrul activităților de abilitare manuală și de desen au fost valorificate în expoziții cu vânzare în holul CN Frații Buzești la împlinirea a 100 de ani de la înființarea liceului, cât și la standul de la Teatrul Național cu ocazia Zilelor Craiovei, unde am obținut premiul special al juriului. Icoanele pe sticlă, jucariile din plastilină, picturile pe sticlă, pe lemn, au fost apreciate foarte mult și au fost valorificate pe măsura așteptărilor.

PROIECT TEMATIC

“1 iunie – Ziua copilului”

Grupa G II Severi

Elev Florin Boceanu
Educatoare Domnica Stănescu,
Educatoare Veronica Bărbulescu

Ziua copilului este un prilej de a sărbători copilăria, de a oferi sprijin copiilor, de a aprecia și iubi, de a realiza o întâlnire a celor mici cu cei mari prin participarea la acțiuni și evenimente inedite, atractive pentru copii.

Obiective:

- să participe cu entuziasm la descoperirea semnificației zilei de 1 iunie;
- să coloreze imagini reprezentative zilei copilului;
- să utilizeze materiale sintetice pentru a obține diverse produse;
- să relaționeze cu ceilalți copii la activitățile și jocurile propuse

Copiii au participat activ la discuții legate de “Ziua copilului” și la expresie grafică li s-a propus concursul “Din culori ivim o lume”, unde îndrumați de doamnele educatoare au realizat picturi, colaje și desene. La finalul activității s-a realizat o expoziție cu cele mai reușite lucrări pe holul grădiniței.

REZULTATELE MUNCII NOASTRE...

La abilitare manuală copiii au combinat materiale și tehnici de lucru pentru a obține unele produse complexe (masti de carnaval, coifuri) pe care le-au utilizat la jocurile distractive și de mișcare din sala de grupă

Acestă zi a fost sărbătorită prin cântec și dans, copiii au fost încântați de activitățile desfășurate, iar la final au primit diplome și surprize dulci

Din lucrările noastre

Elev Loredana Bică cls. a III-a

Elev Gabriela Marin cls. a III-a

Elev Robert Steulică cls. a VIII-a

Ploaia

Pic, pic, pic,

Iată ploaia vine.

Pic, pic, pic

Vine pe furiș, pe acoperiș

Printre rămurele și pe floricele.

Ba o simt și eu

Pe năsul meu.

Plici, plici, plici...

Ploaia s-a ntețit.

Plici, plici, plici

Nu e de glumit.

Vine mâniașă

Mă gonește-n casă.

Recitată de elev Renato Văduva

clasa a VI-a

Elev Cristina Chivăran cls. a VII-a
Elev Ana Maria Dominte cls. a III-a
Preșcolar Gabriela Ciobotea

Clubul nostru

Jocul didactic - o modalitate de învățare pentru copiii cu CES

Învățător-educator Andreea Gheorghe

Orice cadru didactic pasionat încearcă să răspundă la multiplele întrebări ivite în activitatea zilnică la catedră. De ce nu progresează toți elevii în același fel? Cum poate să-și structureze demersul didactic pentru ca toți elevii să înțeleagă? Cum poate să-i ajute pe cei care asimilează mai greu.

Un prim răspuns ar fi că trebuie să accepte existența diversității dintr-o clasă. Este cunoscut faptul că fiecare elev are propriile sale capacități intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăța și fiecare are nevoile sale în privința asimilării de informații.

Pentru cadrul didactic, unul dintre cele mai importante aspecte ar fi nevoia sa de adaptare la necesitățile copiilor, oricare ar fi acele necesități și oricare ar fi copiii, fie că sunt copii cu CES, fie că pur și simplu sunt copii cu un ritm mai lent de învățare.

Cel mai important aspect avut în vedere ar fi ca predarea în cadrul diversității să implice predarea pentru fiecare individ în parte. Este necesar să ținem cont de interesele fiecărui elev, de experiențele și țelurile lui. Respectarea acestei necesități reprezintă un pas important în educația elevilor și integrarea lor în societate, după terminarea studiilor.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleași strategii și practici ca și predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare și pentru elevii cu nevoi speciale. Toți elevii au dreptul să aștepte de la învățământ cele mai bune și eficiente metode, iar elevii cu CES nu trebuie să fie exceptați. Pentru aceștia din urmă, elaborăm P.I.P. (Planurile de Intervenție Personalizate) se elaborează conform cerințelor educative speciale ale elevilor. Se bazează pe o strategie de învățare în pași mici cu obiectivele cât mai precise, măsurabile, realiste, temporal delimitate și aprobate de părinte, școală și elev.

Pentru transmiterea cunoștințelor am utilizat multe modalități, cea mai convenabilă fiind jocul. S-a dovedit o metodă eficientă și antrenantă. Mișcarea, întrecerea, surpriza, regulile, sarcinile jocului le-au creat stări emoționale, le-au întreținut interesul pe tot parcursul activității. Am aplicat această modalitate la majoritatea obiectelor de învățământ.

La Abecedar, pentru învățarea literelor alfabetului, jocurile didactice i-au ajutat atât la fixare, cât și la etalarea cunoștințelor dobândite etapă cu etapă.

Notez câteva nume de jocuri didactice utilizate: „La magazinul de litere”, „Trenul literelor”, „Trenul silabelor”, „Jocul silabelor duble”, „Ce lipsește”.

În primul joc, „La magazinul de litere”, i-am pus pe copii în situația de a „cumpăra” litere și a forma cuvinte. Fiecare elev poate efectua cumpărături pentru două cuvinte, în funcție de jetoanele primite. Vânzătorul, „elevul expert în litere”, reține pe cele care nu se potrivesc. Încurajează o altă căutare. Elevul cumpărător se corectează și alege alte litere, cele potrivite. Este felicitat și invitat să mai vină „la

cumpărături ”. Compune apoi pe banca lui cuvântul dat orientându-se după jetonul pe care îl are. Este încurajat cu aplauze.

La Matematică, jucându-se cu cifrele, copilul cu CES a participat vioi la cerințe însușindu-și corect atât numerația, cât și cunoașterea cifrelor în concentrul 0–5. Exemple de jocuri didactice folosite: „Unește cifrele și spune ce obții!”, „Calculăm și colorăm!”, „Cel mai bun matematician”, „Trăistuța fermecată”, „Spune-mi ce-ai greșit?”, „Ghici, ghici!”, „Stop!”, „Numără și desenează”, „Câți porumbei?”.

Detaliiem jocul „Stop!”.

Sarcina didactică: să recunoască cifrele în limitele 0–5;

Desfășurarea jocului: învățătorul are mai multe jetoane cu cifre. Ele sunt date din mână în mână. Când învățătorul spune „stop”, elevul care deține jetonul trebuie să recunoască cifra arătând clasei cartonașul. Copiii aprobă sau nu răspunsul.

La Consiliere și orientare, prin joc am urmărit integrarea copiilor în colectiv. Exemplificăm cu jocul „Plicul cu fapte bune”. Ca obiective am urmărit: valorizarea faptelor prosoziale, creșterea încrederii în sine, evidențierea calităților personale.

Desfășurarea jocului: elevii sunt îndemnați să se gândească la o faptă bună pe care au făcut-o în ultima vreme. Li se cere: să o prezinte oral, să realizeze un desen, în care vor schița fapta bună pe care au povestit-o. După efectuarea sarcinilor de lucru, fiecare elev va primi câte un plic personalizat. Li se va indica să reprezinte grafic orice faptă bună, ce va fi săvârșită într-un interval de timp în afara orelor de clasă. Va fi precizată data evaluării activității. La clasele a III-a–a IV-a le voi cere ca desenele să fie însoțite de scurte compuneri.

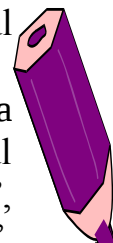
Cunoașterea mediului, ca obiect, place copiilor. Pentru asimilarea, fixarea și verificarea cunoștințelor, am folosit metode tradiționale și moderne, atractive. Cele mai captivante, pentru elevi, au fost tot jocurile didactice. În cadrul lecției „Anotimpurile” am folosit jocul didactic „Când se întâmplă?” pe care îl detaliez.

Sarcina didactică: să recunoască fenomenele naturii prezentate pe jetonul cu imagini, să motiveze acțiunea și să alcătuiască ghicitori.

Desfășurarea jocului: elevii sunt împărțiți în patru grupe, fiecare având un căpitan care va fi schimbat dacă nu își ajută colegii de echipă. Copiii din fiecare grupă vor extrage din coșuleț pe rând câte un jeton, pe care îl vor așeza la unul din cele patru panouri care au imaginea celor patru anotimpuri, motivând acțiunea. Câștigă echipa care a așezat corect jetoanele, a dat cele mai frumoase răspunsuri și a compus ghicitori. Ca recompensă, copiii au fost notați cu calificative și au primit ecusoane.

Folosind jocurile și exercițiile am urmărit captarea atenției, exersarea memoriei, buna relaționare, exprimarea liberă a sentimentelor cu o mimică și gestică adecvate, cunoașterea, autocunoașterea, corectarea ieșirilor negative și observarea percepției sociale a copiilor.

Elevul cu CES își formează anumite deprinderi de comportament, se formează pentru viață. Colectivul de elevi se sudează, prind contur unele sentimente pozitive: respect, ajutorare, sacrificiu, dăruire, împlinire. Astfel, elevii cu deficiențe, învață să accepte părerile colegilor, să contribuie personal la succesul grupului, să se bucure de reușita grupei, să depășească dificultățile întâlnite, să-și asume responsabilitatea, să se integreze colectivului de elevi din care face parte.

Rolul jocului in recuperarea copiilor cu C.E.S

Prof. educație specială Mariana Dinu

„Jocul este o școală, o școală deschisă, un program tot așa de bogat, precum este viața”

(P. Popescu - Neveanu)

Jocul este cea mai eficientă cale de învățare și disciplinare a copilului, de cunoaștere și apropiere, de educare a copilului în spiritul valorilor morale și estetice.

Prin conținutul lor, activitățile din învățământul special se referă predominant la aria de dezvoltare personală și socială, având ca scop final independența copilului cu dizabilități, precum și integrarea lui într-un mediu în continuă schimbare. Activitățile se găsesc în relație de interdependență urmărind valorificarea învățării sociale cu largă deschidere spre normalitate. La baza proceselor de învățare recuperatorie stau educația senzorial – motorie și dobândirea autonomiei personale și sociale, acestea asigurând terenul educației cognitive și al integrării în comunitate. Structurarea proceselor de cunoaștere

la copilul cu deficiență mintală se referă la dobândirea instrumentelor de bază ale cunoașterii (citit, scris, socotit). E necesar ca activitățile de cunoaștere să aibă un pronunțat caracter ludic, jocul fiind cea mai eficientă cale de stimulare cognitivă a copilului cu cerințe educative speciale.

Clasicii psihopedagogiei speciale au acordat jocului un rol central în procesul educațional-terapeutic, un simptom discriminativ în precizarea diagnosticului. Ed. Seguin afirma că “idiotul care se joacă nu mai este idiot” sau că “idiotul care se joacă merită un alt nume”. Nu este o întâmplare, de asemenea, că deficienții mintal care prezintă tulburări de limbaj sunt copii care se joacă puțin.

Jocul este activitatea definitorie pentru copil. Lucian Blaga spunea că “înțelepciunea și iubirea copilului este jocul”. În mod obișnuit o asemenea activitate este considerată a fi izvorâtă din nevoia de acțiune, de mișcare a copilului – o modalitate de a-și consuma energia – sau de a se distra ; un mod plăcut de a utiliza timpul. Mecanismele intime ale jocului sunt, în esență, mecanismele învățării. Palparea obiectelor, manipularea lor, deplasarea lor (chiar și prin aruncare) înseamnă, în fond, elaborarea spațiului și timpului sensorial și, într-o măsură diferită, a timpului și spațiului mintal.

O. Decroly acordă jocului educativ un loc central în ortopedia mintală. Jocurile educative aveau atât o forță predictivă, fapt ce l-a determinat pe H.Wallon să le considere veritabile teste de dezvoltare (nu există baterie de teste care să ignore itemii referitori la jocuri), cât și o forță propulsoare pe planul dezvoltării psihice a deficientului mintal, jocul constituind un veritabil revelator al evoluției mentale, un instrument pentru a măsura procesul de maturizare și dezvoltare mintală și afectivă. Psihanaliștii au folosit jocul ca o metodă de depistare și interpretare a complexelor și trăsăturilor de caracter, analizând cu predilecție activitatea copilului în jocul cu marionete, de construcție, de compunere de povești.

Pentru deficienții mintal, jocul rămâne forma permanentă a procesului de recuperare. Dacă jocul, în general, are atât o forță predictivă, cât și una propulsoare pe planul dezvoltării personalității deficientului mintal, aserțiunea de joc- învățare trebuie completată și cu cea de joc- terapie.

Jocul este învățare și terapie recuperatorie. Obiectivul imediat al jocului este educațional, dar cel final mediat este terapeutic.

Tipuri de joc.

Există nenumărate forme de joc, însă, specialiștii le grupează în trei categorii:

1. Jocuri de creație (care urmăresc dezvoltarea imaginației, creativității, simțului estetic, gândirii logice). De exemplu jocurile de construcții, desenul, modelajul, bricolajul, jocurile de rol („de-a cumpărătorul și vânzătorul”, de pildă).

2. Jocuri de mișcare (care urmăresc dezvoltarea musculaturii și motricității copilului, a echilibrului său, coordonarea mișcărilor, dezvoltarea abilităților manuale și disciplinarea copilului). Sunt jocuri sportive, cu reguli pe care adultul trebuie să le explice și să urmărească respectarea lor. De aici, valoarea pe care aceste jocuri le au în disciplinarea copilului. Dansul și cântecele însoțite de mișcări sunt excelente jocuri de mișcare.

3. Jocuri didactice (care urmăresc dezvoltarea intelectuală a copilului: dezvoltarea vorbirii, a vocabularului, însușirea noțiunilor de gramatică, matematică, dezvoltarea spiritului de observație, cunoașterea naturii etc).

Răspunzător de pregătirea, conducerea și îndrumarea jocului didactic în cazul copiilor cu deficiențe mintale –copii care „nu știu să se joace”- se face **educatorul**, care proiectează acest tip de activitate, cunoscându-și colectivul de elevi. Ca *un expert al actului de predare-învățare* alege sarcinile didactice în concordanță cu particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, cu nivelul de pregătire al acestora. Ca *agent motivator*, educatorul declanșează și întreține interesul elevilor, curiozitatea și dorința lor de a învăța.

Jocul este o forma de psihoterapie care se realizează prin metode și procedee educaționale, valorificând valențele terapeutice oferite de conținutul programelor școlare elaborate pentru această categorie de copii cu C.E.S., în scopul recuperării deficientului mintal - în limitele sale.

Kinetoterapia ???

Prof. kinetoterapeut Oana Voicescu

Noțiune nepercepută la adevărata sa valoare de mulți necunoscători, aflată în deplină ascensiune ca urmare a dezvoltării medicale, kinetoterapia reprezintă componenta practică, terapeutică a kinesiologiei (kinetologiei) - știința mișcării organismelor și a structurilor care participă la aceste mișcări. Kinesiologia ocupă un loc important în cadrul specialității medicale putând fi utilizată în scop profilactic, terapeutic și de recuperare.

La baza kinetoterapiei stau următoarele principii generale, subordonate principiului Hipocratic „Primum non nocere!”:

- stabilirea precoce a diagnosticului/precocitatea instituirii tratamentului;
- principiul progresivității/principiul individualizării tratamentului;
- principiul continuării tratamentului până la recuperarea integrală;
- principiul activității independente/principiul creării motivației;

Obiectivele generale urmărite în tratamentul prin kinetoterapie sunt:

- refacerea forței musculare și creșterea rezistenței musculare;
- creșterea mobilității articulare/creșterea și adaptarea capacității de efort;
- ameliorarea funcției de coordonare, control și echilibru a corpului/ formarea capacității de relaxare/ corectarea posturii și alinamentului corpului;
- reeducarea sensibilității.

Numeroasele studii din literatura de specialitate precizează importanța și beneficiile fizice și psihice induse de exercițiul fizic încă de acum 4500 de ani .

Constituie un domeniu cu o vastă întindere atât din punct de vedere al profilaxiei și recuperării diferitelor deficiențe locomotorii și afecțiuni neuro-motorii (la nivel central sau periferic), structurate pe deficiențele mintale severe, profunde și /sau asociate senzoriale cum ar fi: cifoze, scolioze, lordoze, entorse, luxații, fracturi, sindrom Down, obezitate, tetrapatreze, paraplegii, etc; cât și din punct de vedere al adresabilității, cuprinzând categorii de vârstă de la nou născuți și până la vârstnici.

Nevoia de kinetoterapie derivă din numeroasele efecte benefice precum și din rezultatele spectaculoase în anumite cazuri fiind indispensabilă recuperării medicale, readaptării psihice, reeducării profesionale și readaptării sociale .

Programul terapeutic instituit reprezintă rezultatul unui proces judicios elaborat, individualizat, orientat după gravitatea, tipul afecțiunii și o aune evaluare minuțioasă a pacientului, de asemenea stabilirea diagnosticului și prognosticului funcțional, lucrul în echipă (medic, asistent social, psiholog, logoped, asistent medical, etc) și foarte important integrarea aparținătorilor în programul de recuperare .

Nu trebuie solicitată kinetoterapia numai în cazul recuperării, ci și profilactic. Astfel ideea de mișcare și mișcarea în sine trebuie educate și menținute pentru a ne bucura de un trup armonios, un corp sănătos și un spirit tânăr . Prin urmare, kinetoterapia este procesul educativ – terapeutic – recuperator prin care se urmărește optimizarea stării de sănătate fizică și psihică a oricărui individ.

Tratamentul de recuperare prin kinetoterapie

Prof. kinetoterapeut Anton Roșu

Kinetoterapia, denumită și terapia prin mișcare, este un act de prescripție medicală. Promovarea ei a început în anul 1978, la inițiativa unui grup de specialiști, reuniți în Brazilia. Kinetoterapia aduce în discuție mișcarea sistematizată sub formă de exerciții fizice, având ca obiectiv un scop terapeutic.

Recuperarea are la bază Kinetoterapia și Terapia Ocupațională, care acționează prin antrenarea ADL-urilor ajutând copilul să-și câștige independența prin formarea, însușirea sau compensarea unor cunoștințe, priceperi și deprinderi de autoîntreținere, mobilitate, comunicare, activități casnice și comunitare.

Jocul rămâne pentru copiii cu deficiențe forma permanentă a procesului de recuperare pentru că această modalitate constituie o structură unitară între stimul, răspuns și modificare.

Jocul reprezintă o formă de cunoaștere a realității și are ca scop captarea atenției copilului și atragerea lui într-o activitate care are inițial o formă ludică, ajungându-se la activități cu răspundere și responsabilitate.

Tratamentul în kinetoterapie se efectuează în general în mai multe luni sau ani, în raport cu vârsta și deformațiile prezente. De asemenea urmărirea subiectului tratat va fi făcută continuu. În prima etapă a tratamentului, luarea la cunoștință ocupă rolul principal. Aceasta se face prin recunoașterea defectelor (în fața oglinzilor sau în fața planurilor de referință), prin exerciții posturale contrastante care merg de la poziția obișnuită, cea incorectă, la cea corectă, prin menținerea pozițiilor corectate în cursul exercițiilor. Această primă etapă durează între 5 și 10 ședințe și exercițiile se efectuează numai cu kinetoterapeutul.

Etapă a doua este etapa corectivă. În această etapă corectarea ocupă un rol important. Datorită ei, precum și exercițiilor posturale, se ameliorează postura. Tonifierea musculară este în măsură să contribuie la menținerea corecției. Se trece apoi la tonifierea generalizată a musculaturii trunchiului și membrilor. Această etapă durează mai multe luni, două ședințe pe săptămână fiind efectuate cu kinetoterapeutul.

Etapă a treia este etapa de consolidare și readaptare. Această etapă este etapa în care se fixează rezultatele obținute până acum. Reeducarea posturală care se efectuează în această etapă înglobează toate gesturile obișnuite și vizează automatizarea pozițiilor corecte. Activitatea musculară generalizată se practică din ce în ce mai intens, orientându-se spre o activitate normală. Activitatea din etapa a treia dezvoltă până la urmă, prin exercițiile folosite, rezistența necesară în timpul activității obișnuite școlare sau profesionale. Se fac două ședințe pe săptămână cu kinetoterapeutul.

Relația dintre kinetoterapeut și deficient este complexă, kinetoterapeutul trebuind să cunoască toate dorințele și aspirațiile deficientului pentru a interveni benefic atunci când este cazul.

SINDROMUL HIPERKINETIC

Prof. educator Laura Bălăceanu

Sindromul hyperkinetic se referă la o instabilitate psiho-motorie patologică. Toți copiii prezintă o anumită instabilitate dar pe perioade scurte, din cauza stresului sau oboselii. Copilul cu sindrom hiperkinetic prezintă o serie de manifestări permanente, neinfluențate major de starea de oboseală, momentul zilei sau alte evenimente, cum ar fi:

- se mișcă mereu; nu poate sta liniștit câteva minute;
- nu e atent la ce se întâmplă în jurul lui, nu ascultă ce i se spune;
- nu privește interlocutorul, dă senzația că nu aude sau nu-l interesează deși uneori reține ce i s-a spus sau execută comenzile primite;
- nu reușește să stea așezat mai mult de câteva minute;
- întrerupe orice activitate chiar dacă la început i se pare plăcută sau acceptă să o desfășoare (colorat, privit desene animate, modelat plastilină, jocuri de construcție etc);
- impulsivitate - copilul nu pare să anticipeze efectele mișcărilor sale, lovindu-se adesea de obiectele din jur;
- comportamentul nu este afectat de pedepse sau recompense.

Tulburarea este mult mai frecventă la băieți decât la fete și apare timpuriu, adesea înainte de 3 ani. Părinții observă că cel mic se mișcă fără încetare, încearcă să-l "educe", să-l pedepsească, să-l atragă în diferite activități. Sunt frapați de mișcarea continuă a copilului, de faptul că nu stă locului cu nici un chip, că nu are răbdare să asculte o poveste, un cântec, că nu-i privește pe cei din jur.

Deși cunoscută demult, tulburarea a căpătat diferite denumiri: hiperactivitate, sindrom hiperactiv iar mai nou **ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder)**.

Simptomele de baza ale ADHD sunt următoarele:

- neatenția, caracterizată printr-o slabă concentrare asupra efectuării unei sarcini și ușoară distractibilitate de către stimulii exteriori ;
- impulsivitatea poate duce la implicarea copilului în activități riscante fără ca acesta să țină seama de consecințe ;
- hiperactivitatea/ agitația și comportamentul neadecvat.

În perioada preșcolară, cele trei simptome caracteristice, neatenția, hiperactivitatea și impulsivitatea fac parte din comportamentul normal al copilului. De aceea, este greu de diferențiat ADHD de comportamentul normal specific vârstei.

Simptomele devin evidente sau sunt accentuate odată cu începerea școlii, pentru că mediul social și cerințele academice solicită acele abilități care în cazul copiilor cu ADHD nu sunt deloc punctele lor tari.

Copiii și adolescenții cu ADHD prezintă dificultăți academice datorate simptomelor tulburării. În această perioadă (6-12 ani) expectanțele adulților (părinți și profesori) sunt din ce în ce mai mari în termeni de independență, autonomie și funcționare socială. În perioada școlară sunt evaluate abilitățile cognitive și socio-emoționale ale copilului.

ADHD poate fi sugerat de:

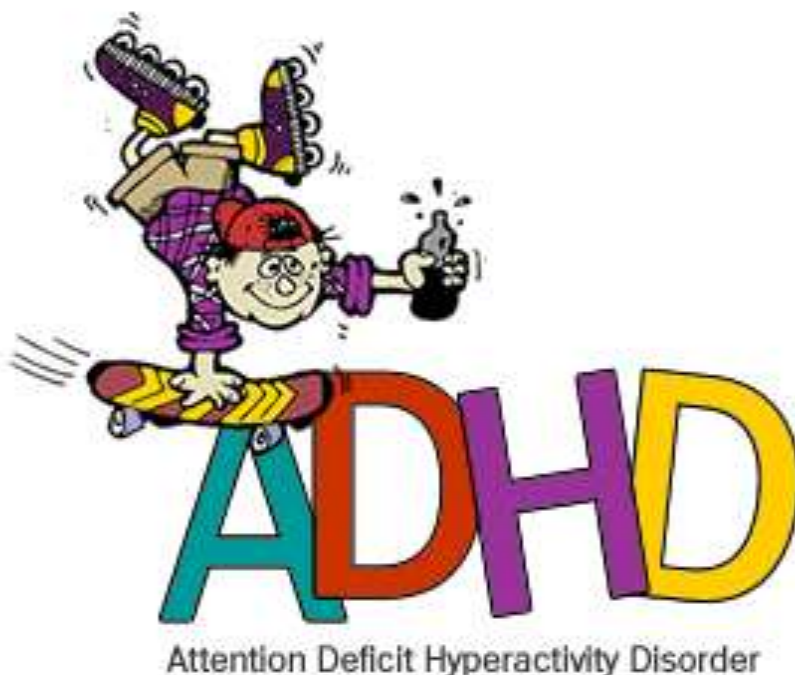
- note și scoruri mici la testele de aptitudini;
- slabe abilități de organizare și planificare a actului de învățare ;
- probleme de socializare ;
- imagine de sine negativă și impresia că e respins de colegi.

În perioada adolescenței, între 13-18 ani, tulburarea este relativ stabilă. În schimb, dacă nu se intervine terapeutic problemele pot să persiste sau să se agraveze. Adolescenții cu neatenție vor avea performanțe școlare slabe care vor fi evidente mai ales la schimbarea școlii sau la trecerea în gimnaziu sau liceu.

Prin evaluarea educațională se vor determina deficiențele în dezvoltarea limbajului scris sau citit, cât și problemele de calcul matematic. Testarea tulburărilor de învățare este o componentă importantă, deoarece stă la baza alcătuirii unui program intervențional individualizat adaptat deficienței și nevoilor copilului.

Investigații suplimentare vor aduce dovezi pentru susținerea diagnosticului unor probleme medicale care interferează cu dezvoltarea achizițiilor școlare și pot explica simptomatologia copilului, precum:

- deficiențele de auz (evaluarea acuității auditive);
- deficiențele de vedere (evaluarea acuității vizuale).

Cours de perfectionnement pour les professeurs

Nice – Franța

Prof. educație specială Loredana Răduț

Școlile trebuie să-și deschidă porțile spre lumea largă, spunea marele filozof ceh Comenius. Și cu cine altcineva am putea începe această lungă și plină de peripeții experiență decât cu dascălii. Din fericire, stagiile de formare continuă oferite de ANPCDEFP, prin Programul de “Învățare pe tot Parcursul Vieții” – Comenius, creează cadrul unei astfel de deschideri, formând cadre didactice în spiritul european.

Aplicand ca profesor de limba franceză, am participat la cursul *Cours de perfectionnement pour les professeurs*, desfășurat la Nice, în Franța, în perioada 12 - 23 iulie 2010. Mobilitatea de formare continuă a fost finanțată de COMENIUS –LLP și FSE – POSDRU.

Nice este capitala culturală europeană și perla Coastei de Azur, oraș situat în sud-estul Franței, pe coasta Mării Mediterane, în renumitul Golf al Îngerilor, “Baie des Anges”.

Prelegerile, proiectările video (filme, piese de teatru, videoclipuri muzicale, skatch-uri etc.) au fost însoțite permanent de ateliere de lucru în care am elaborat fișe pedagogice, teste, am practicat diverse jocuri de învățare a limbii franceze, atât on-line, cât și în diverse programe, aplicand concret, practic informațiile acumulate. Pentru a stimula cursanții în a conversa în limba franceză, fiecare atelier de lucru a avut ca temă un subiect din cele propuse în timpul conferinței în prima parte a zilei. Subiectul a fost ales însă tot timpul de unul dintre cursanți, iar activitatea atelierului a fost coordonată de cel care a ales tema de lucru împreună cu doamna profesor.

Fiecare zi a început cu reflecții asupra „gandurilor” unor mari scriitori ai lumii. Iată câteva dintre acestea:

Le voyage c'est naître et mourir à chaque instant (Victor Hugo) – Călătoria înseamnă să te naști și să mori în fiecare clipă.

Le beau sauver le monde (Feodor Dostoievski) - Numai frumusețea va salva omenirea

Vizitele, excursiile în locuri pline de istorie, farmec și opulență au fost coordonate de doamna Elisabeth Tintori. Am avut astfel posibilitatea să explorăm faimoase orașe de pe malul Mării Mediterane: Menton, Cap d'Ail, Eze, Antibes, Cannes, dar și principatul Monaco și Insula Corsica.

Vizitarea grădinilor, castelelor, bisericilor și muzeelor a avut ca scop fotografierea, luarea de notițe, încantarea tuturor simțurilor, dar și analiza modului în care artiștii au ilustrat și exprimat natura prin muzică, pictură, film, teatru.

Activitățile desfășurate au abordat permanent o pedagogie centrată pe elev, pe încurajarea, motivarea acestuia de a "învăța să învețe" pe tot parcursul vieții, de a-și exprima părerea în ceea ce își dorește să învețe și de a motiva orice alegere făcută, stimulând astfel permanent copilul în comunicarea orală. Foarte important însă pentru predarea-învățarea la clasă este ca orice temă de studiu să fie abordată din perspectiva intereselor și preocupărilor elevului. Acest lucru implică, așadar, din partea dascălului, să fie mereu în contact cu ceea ce este nou, în special în domeniile care îi atrag pe copii: videoclipuri muzicale, filme, jocuri, desene animate etc., dar și o bună cunoaștere a personalității și dorințelor copilului.

Cursul a permis o bună cunoaștere a culturii și civilizației franceze, în special din sudul Franței (La Provence), dar și identificarea unor metode și tehnici moderne de predare-învățare a limbii franceze care vizează competențele de utilizare a TIC.

O atenție deosebită trebuie acordată în timpul activităților didactice metodelor activ – participative, dar și dicției, mimicii, gesticii, jocului, acțiunii de a fi spectator, cât și de a interpreta cantece și poezii. Așadar, pentru a atrage elevii spre studiu, este recomandat ca aceștia să participe activ în procesul de învățare, materialele suport în desfășurarea orelor (cantecele, filmele, documentarele, piesele de teatru etc.) fiind alese împreună cu aceștia. Astfel, se pot întocmi periodic liste cu preferințele copiilor în domeniile care îi atrag.

Din această experiență am învățat că unul dintre principiile europene cele mai importante în activitatea didactică este acela de a fi mult mai deschis la tot ceea ce înseamnă nou și că adevărata artă a unui dascăl constă în a-l face pe elev să-și conștientizeze propria valoare.

Îndemn toate cadrele didactice să aplice pentru a avea șansa de a participa la un astfel de stagiul de formare în spațiul european. Mult succes !

Centre ville de Nice – Centrul orașului Nice

MALTESE FOLKLORE AND TRADITIONS

Prof. religie Lucian Dodenciu

De curând am fost beneficiarul unei burse de mobilitate individuală de formare generală în cadrul programului sectorial Comenius, de învățare pe tot parcursul vieții (Lifelong Learning), în Malta, o frumoasă insulă din Marea Mediterană, care din anul 2004 este membră a Uniunii Europene.

Stagiul de formare a avut loc între 23.09.2010 – 29.09.2010, și s-a numit: **„Family Folklore and Traditions”**, fiind organizat de instituția nonguvernamentală: **„Sans Frontiers Europe”** din Attard.

La acest curs au participat unsprezece cadre didactice, șase din România, doi din Suedia, unul din Polonia, unul din Letonia și unul din Bulgaria, curs ce ne-a arătat valorile culturii malteze, ca parte integrantă a culturii europene.

Astfel cursul a constatat într-o analiză a folclorului maltez, a tradițiilor și obiceiurilor din această frumoasă țară, prin vizite la fața locului, pentru a vedea realitatea.

Ce este folclorul? Folclor, termenul a fost menționat pentru prima dată de W. J. Thomas în 1846 și se referea la balade, basmele populare și obiceiurile din trecutul rural.

În zilele noastre folclorul maltez este luat, pentru a se referi la cultura de zi cu zi și la tradițiile culturale ale tuturor grupurilor sociale – tineri și bătrâni, din mediul rural și urban.

Folclorul maltez păstrează sufletul din trecut, care întruchipează moduri de gândire, modul de viață și codul moral de secole precedente. Aceasta este vorba despre folclorul maltez, explorarea istoriei, literaturii, basmelor populare, povești vechi, soțiile, copiii lor, rime și jocuri, medicina tradițională, porecle, ritualuri la naștere și moarte, sărbători, și vechi obiceiuri din Malta și Gozo.

Cu aceste succinte precizări, am plecat pentru a vedea obiceiurile legate de căsătorie în trecut și în prezent, vizitarea unei case nobile din secolul al 17-lea: „Casa Rocca Piccola, dar și o biserică tradițională malteză în Valletta.

Apoi în ziua următoare am plecat pe insula Gozo, pentru a vizita peștera lui Calypso, Cultul Fertilității, pentru ca ziua să se încheie cu o vizită la Muzeul de Folclor din Gharb.

Ziua următoare, a IV-a, ne-am deplasat într-un oraș Qormi pentru a vizita orașul brutarilor, iar de acolo la Muzeul pietrei galbene, a pietrei de var: „Lime Stone Heritage”. Trebuie spus, că din această piatră galbenă maltezii își construiesc casele, blocurile, etc. Solul acestei țări este foarte stâncos, iar această piatră este o moștenire care ajută la trebuințele acestei națiuni, de fapt acest muzeu a fost ridicat pe o veche carieră de piatră.

Însă punctul culminant al acestei burse, l-a constituit ultima zi a cursului când am fost în Mdina și Rabat, acolo unde în urmă cu 2000 de ani Sfântul Apostol Pavel ajungea în această insulă, după ce pe mare se iscase o furtună. Lucrul acesta nu a fost întâmplător, pentru că marele Pavel a adus cuvântul lui Dumnezeu în această insulă.

Aici am fost impresionați de cetatea fortificată din Mdina, clădirile vechi de câteva sute de ani, străzile înguste, atmosfera medievală de acum câteva sute de ani. Aici vin studiouri de producție cinematografică din lume, pentru a turna diverse filme, fapt ce s-a petrecut chiar și în ziua în care noi umblam pe aceste străduțe vechi.

De aici am plecat în Rabat, unde se găsește biserica Sfântului Pavel cu grotă, unde a fost închis de guvernatorul roman Publius atunci când a ajuns pe insulă.

Ceva mai încolo se găseau catacombele unde creștinii se întâlneau în ascuns de teama persecuțiilor creștine, știut fiind faptul că noua religie a “Nazarineanului” nu era permisă. Totul a fost impresionant și cutremurător.

Spre seară într-o atmosferă de festivitate am avut sesiunea de evaluare, cu prezentarea certificatelor de participare.

Așadar, dacă ar trebui să trag câteva concluzii, atunci aș spune că totul a fost extraordinar, o țară mică, dar cu o istorie extraordinară, acolo unde de multe ori s-au luat și decizii politice, ce au schimbat harta lumii, o țară fără industrie, agricultură așa cum a binecuvântat Dumnezeu, țara noastră, dar ei știu să-și promoveze turismul, să-și păstreze istoria nefăcând loc modernismului actual.

Acest curs va fi cu siguranță benefic pentru mine, dar și pentru școala noastră, pentru că am stabilit contacte atât cu organizatorii, cât și cu ceilalți participanți din Europa.

Așadar, totul a fost foarte frumos și interesant, neputând uita niciodată această țară frumoasă, nopțile malteze, impresii, gânduri, care mă fac să înțeleg mai bine că este foarte important, să ne păstrăm tradițiile, obiceiurile și folclorul ca moștenire a poporului român de peste veacuri.

Scrisoare deschisă către toți părinții

„Mâinile mele sunt mici și nu foarte pricepute, deci, nu vă așteptați la perfecțiune atunci când mă îmbrac, când desenez sau când arunc o minge; picioarele mele nu sunt lungi, așa că pășiți mai rar pentru a putea ține pasul cu voi; ochii mei nu au văzut încă lumea așa cum ați văzut-o voi, lăsați-mă să o explorez, nu-mi puneți restricții inutile; faceți-vă timp pentru mine, sarcinile zilnice vor exista mereu, eu sunt copil o singură dată.

Și eu am sentimente, nu mă certați pentru curiozitatea mea; tratați-mă cum ați dori să fiți tratați; pentru a mă maturiza am nevoie de încurajări, nu de laude false. Nu fiți duri cu mine, puteți corecta lucrurile pe care le fac, fără să mă descurajați.

Lăsați-mă să iau decizii, chiar dacă nu sunt întotdeauna juste. Permiteți-mi să greșesc pentru a învăța să mă corectez.

Sunt un “dar”, prețuiți-mă ca atare, trageți-mă la răspundere, stabiliți principii după care să mă ghidez în viață, arătați-mi lucruri frumoase și educați-mă: *totul cu dragoste!*”

Copilul vostru drag!

Datoriile fiecărui părinte față de copil

Copilul este o persoană: îl respect

Copilul se minunează: îl ajut să caute frumosul

Copilul este curios: vorbesc cu el

Copilul caută un model: sunt pentru el un exemplu

Copilul își descoperă corpul: îi arăt că sănătatea este o forță

Copilul se îndoiește de el însuși: îi dau încredere în el

Copilul vrea să fie independent: îl invit să fie responsabil

Copilul își afirmă personalitatea: îl ajut să se cunoască

Copilul se gândește doar la el: îl ajut să descopere societatea

Cugetări:

“Faima mamei este școala copilului”

*“Educatorul luminează capul cu știința,
mama încălzește inima cu dragostea sa”*

Prof. Domnica Stănescu

Comunicarea părinte –copil

Prof. itinerant Gabriela Velica

Bariere în comunicarea părinte-copil

În timp ce copilul încearcă să comunice ceva, părintele:

■ efectuează o altă activitate (ascultă / privește o emisiune tv / radio, citește , scrie);

■ are atitudine dominantă : verbal (nu-l lasa să spună ce are de spus sau folosește un limbaj descurajant) sau fizică (în timp ce vorbește stă la alt nivel față de el);

■ când greșește nu-i oferă posibilitatea de a explica în ce mod s-au derulat evenimentele pentru a corecta greșala și a se corecta / a găsi o soluție la problema creată;

■ este obosit, supărat îngrijorat și îi pune lui pe umeri toate problemele de care poate nici nu are habar;

■ în discuție intervin persoane hiperprotectoare;

■ este prea ocupat;

■ are o viață dezordonată;

Efectele comunicării ineficiente:

- probleme emoționale
- își pierde încrederea în adulți
- se închide într-o lume a lui
- eșecul școlar:
- se revoltă
- se simte inutil, neînțeleș
- probleme de comportament
- pot deveni violenți

Comunicarea eficientă:

• în timp ce copilul vorbește, întrerupe orice activitate, acordă-i întreaga atenție ;

• acordă-i dreptul la replică;

• vorbește-i coborând la nivelul lui;

• menține comunicarea deschisă folosind limbajul adecvat;

• calmează-te înainte de a vorbi cu copilul;

• ajută-l ACUM când are nevoie să găsească soluția problemelor sale;

• fi un bun ascultător și fă-l să înțeleagă că problemele lui sunt și ale tale, astfel vei genera o atmosferă de respect și simpatie reciprocă;

• fi flexibil, acordă-i încă o șansă, arată-i că ești dispus să negociezi pentru ca totul să fie bine;

• fi realist și cere-i atât cât poate respectându-i copilăria;

• zâmbește-i, mângâie-l;

• mândrește-te cu faptele sale bune;

• oferă-i încredere;

• colaborează cu factorii implicați în dezvoltarea lui (medicul pediatru, psihologul, cadre didactice de la școală / cluburi) ;

• laudă-l.

CAUZELE EȘECULUI ȘCOLAR

CE ESTE EȘECUL ȘCOLAR?

- * ESTE UN FENOMEN REAL
- * ESTE SIMPTOMUL UNEI DISCORDANȚE DINTRE POSIBILITĂȚI ȘI EXIGENȚE
- * ÎN ESENȚĂ RELEVĂ O INADAPTARE SAU O DEZADAPTARE ȘCOLARĂ SAU SOCIALĂ, DEPENDENTĂ DE:

- aptitudini pedagogice inadecvate
- lipsa de stimulare și motivare adecvată
- neîncredere în sine
- aprecieri nedrepte

CAUZELE EȘECULUI ȘCOLAR sunt de natură:

- anatomo-fiziologică (tulburări somatice, neurologice, endocrine, deficiențe senzoriale);
- psihologică (insuficiențe ale dezvoltării și elaborării intelectuale, inteligența la limită sau sublimită, tulburări de comportament);
- social-familială (familii dezorganizate, schimbătoare, cu mijloace precare din punct de vedere material; igienico-sanitar; cultural, care manifestă o grijă sau severitate excesivă precum și cele care manifestă indiferența față de copil și față de cerințele școlii;
- pedagogică (toți factorii care intervin în câmpul acțiunii instructiv-educative dar în mod special cadrul didactic care transmite informații sărace sau în exces, care nu realizează o adaptare la particularitățile și nivelul de cunoștințe al elevului, care nu practică varietatea metodelor, mijloacelor și procedeele de lucru și nu țin cont de necesitatea tratării diferențiate a elevilor, care exagerează valoarea unor obiecte de învățământ, care nu cunosc elevii și problemele lor, care practică subiectivismul și arbitrariul în examinare și notare).

Relația școală – familie implică:

- * Părinții (Ce ar trebui să ofere școlii? Dar copiilor? Prin ce modalități?)
- * Cadrele didactice (Ce așteaptă de la elevi? Dar de la părinți? Ce oferă?)
- * Elevii (Ce așteaptă de la profesori? Dar de la părinți? Cum ar trebui să fie la școală? Dar acasă?)
- * Interrelaționarea factorilor sus menționați și înregistrarea datelor statistice în vederea stabilirii planurilor de ameliorare/intervenție.

Tipuri de părinți și trăsături comportamentale ale copiilor după W. Beker :

1. Tipul permisiv

- **Părinții:** centrați pe ei, egoiști, arată lipsă de interes și căldură, adesea înalt inconștienți în utilizarea disciplinei.
- **Copiii :** au un comportament agresiv și necontrolat.

2. Tipul control rigid

- **Părinții:** restrictivi și ostili, dar care nu le permit copiilor să-și arate ostilitatea față de ei.
- **Copiii:** timizi și închiși social (inhibați, anxioși, nevrotici și care se autopedepsesc).

3. Tipul democratic

- **Părinții:** calzi și apropiați, limitele și regulile sunt stabilite de copii și părinți. Conceptul de sfat familial este utilizat adesea. Arată încrederea în copii și cooperează cu ei.

- **Copiii:** creativi și independenți, nonconformiști. Sunt considerați de unii ca scandalagii, neascultători.

4. Tipul autoritar

- **Părinții:** au un sistem de reguli înalt structurat și limite stabilite în beneficiul copiilor, foarte metodici în deciziile pe care le iau, stabilirea unor standarde înalte de perfecțiune (în limite rezonabile, împinge copii să se manifeste la vârful abilităților lor), în general sunt calzi, încrezători, orientați spre succes.

- **Copiii :** “model”. Ei au o conștiință puternică, foarte binevoitoare, respectă persoanele care au autoritate.

5. Tipul rejectant

- **Părinții:** se simt străini de lume și-și văd copiii ca pe sursa principală a anxietății lor - copiii sunt un simbol al inadaptabilității părinților de a face față lumii reale .

- **Copiii :** reflectă anxietatea părinților, motivați să îndeplinească comportamente antisociale și agresive.

6. Tipul dictatorial

-**Părinții :** înalt restrictivi, își pedepsesc copiii și se aseamănă cu cei din tipul control rigid. Ei încearcă să-și liniștească anxietatea prin a-i lovi pe copiii lor. Anxietatea și frustrarea sunt cauzate de factori din afara familiei.

-**Copiii:** ca și cei rigid controlați.

7. Tipul hiperindulgent

- **Părinții :** Ei se tem că-i vor frustra pe copiii lor, așa că nu le pun limite sau restricții. Cedează la toate dorințele copiilor.

- **Copiii :** foarte independenți, manipulativi, antisociale, slabă dezvoltare a conștiinței, care cauzează o scădere a înțelegerii; sunt răutăcioși.

8 . Tipul supraprotector

- **Părinții** trăiesc complet centrați pe copii, nu utilizează pedepsirea fizică, utilizează retragerea dragostei și manipularea emoțională pentru a-și controla copilul, stabilesc standarde înalte de realizare, îndepărtează obstacolele care pot cauza comportamente nedorite.

- **Copiii :** își iau ținte nerealiste pentru ei înșiși în încercarea de a-și mulțumi părinții, înțelegere înaltă și dependența față de părinți, conștiința puternic dezvoltată pentru a se proteja contra retragerii dragostei părinților.

Care sunt nevoile copiilor?

Pentru creșterea biologică

Pentru dezvoltarea psihică

a) **afecțiune și prietenie** - copilul simte nevoia unui răspuns afectiv, unei supravegheri binevoitoare, el dorește să vadă în părinte un partener, un prieten;

b) **respectul față de sine, acordarea de răspunderi** și mai ales de încredere este modalitatea care duce la respectul de sine, la luarea de cunoștință despre sine, despre ce poate să facă;

c) Libertatea de afecțiune și de afirmare - formarea capacității copilului de a alege afecțiunea cea mai adecvată, de a nu fi crescut numai în ascultare de ordine și supunere (să nu uităm că atunci când va fi adult trebuie să aibă inițiativă să ia decizii, să aibă încredere în sine);

d) Încrederea și respectul față de alții - formarea normelor de conduită morală . Copilul poate constata că tata sau mama nu sunt întotdeauna obiectivi în luarea unor decizii, că sunt pripiți și nervoși, că mint și chiar îndemnându-l să mintă convențional. Motivarea deciziilor în fața copilului, deprinderea lui de a motiva propriile sale acțiuni și stimularea respectului față de alții sunt modalități care pot contribui la formarea personalității;

e) Comunicarea deschisă. A comunica nu înseamnă numai a stăpâni cuvintele: putem vorbi fără să comunicăm și putem comunica fără a rosti un cuvânt. Chiar atunci când nu dorim, comunicăm nehotărârea, neliniștea, blazarea, neputința pe care le transmitem copilului fără voia noastră. Trebuie să știm că un vocabular îngrijit, un timbru al vocii plăcut, o privire pătrunzătoare, un zâmbet cald, un gest firesc, toate pot exprima o mare capacitate de a primi și dărua afecțiune, o anumită înțelegere a modului de a gândi și simți al copilului. Dar aceasta presupune că vrei și că îi poți dărua liniște și protecție. Pentru aceasta e nevoie de răbdare în a-l asculta, de disponibilitatea afectivă de a te transpune în situația lui, în modul lui de a simți și gândi.

Mulumim părinților că ne-au fost alături întodeauna!

Copiii învață din ce trăiesc

Dorothy Law Nolte

Dacă trăiesc în critică și cicăleală, copiii învață să condamne;

Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învață să fie agresivi;

Dacă trăiesc în teamă, copiii învață să fie anxioși;

Dacă trăiesc înconjurați de milă, copiii învață autocompătimirea;

Dacă trăiesc înconjurați de ridicol, copiii învață să fie timizi;

Dacă trăiesc în gelozie, copiii învață să simtă invidia;

Dacă trăiesc în rușine, copiii învață să se simtă vinovați;

Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață să fie încrezători;

Dacă trăiesc în toleranță, copiii învață răbdarea;

Dacă trăiesc în laudă, copiii învață prețuirea;

Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească;

Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se placă pe sine;

Dacă trăiesc înconjurați de recunoaștere, copiii învață că este bine să ai un țel;

Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți, copiii învață să fie generoși;

Dacă trăiesc în onestitate, copiii învață respectul pentru adevăr;

Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învață să fie drepecți;

Dacă trăiesc în bunăvoință și considerație, copiii învață respectul;

Dacă trăiesc în siguranță, copiii învață să aibă încredere în ei și în ceilalți;

Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață că e plăcut să trăiești pe lume.

SFATURI PENTRU PĂRINȚI ... DE LA COPILUL LOR

- ☺ *Nu mă răsfăța. Știu foarte bine că nu mi se cuvine tot ceea ce cer. Dar încerc totuși.*
- ☺ *Nu-ți fie teamă să fii ferm cu mine. Asta mă așează la locul meu.*
- ☺ *Nu folosi forța cu mine. Asta mă obișnuiește cu ideea că numai forța contează.*
- ☺ *Nu fi inconsecvent. Asta mă pune în încurcătură și mă face să încerc să scap nepedepsit.*
- ☺ *Nu-mi face promisiuni. S-ar putea să nu le poți ține. Asta mă va face să-mi pierd încrederea în tine.*
- ☺ *Nu răspunde provocărilor mele atunci când spun sau fac lucruri care te supără. Voi încerca atunci să capăt și mai multe „victorii”.*
- ☺ *Nu te supăra prea tare când îți spun „te urăsc”. Nu cred ce spun, dar vreau să te fac să-ți pară rău pentru ceea ce mi-ai făcut.*
- ☺ *Nu mă face să mă simt mai mic decât sunt. Voi încerca să-ți dovedesc contrariul, purtându-mă ca o persoană „importantă”.*
- ☺ *Nu face în locul meu nimic din ceea ce aș putea face singur. Asta mă face să mă simt ca un copil mic și voi continua să te folosesc în serviciul meu.*
- ☺ *Nu-mi menaja „relele obiceiuri”, acordă-mi cât mai multă atenție. Altfel nu faci decât decât să mă încurajezi să le continui.*
- ☺ *Nu mă corecta în public. Voi fi mult mai sensibil dacă îmi vei vorbi blând între patru ochi.*
- ☺ *Nu încerca să discuți comportamentul meu în febra conflictului. Din anumite motive, auzul meu nu e foarte bun în acel moment, iar cooperarea mea chiar mai slabă.*
- ☺ *Nu încerca să-mi ții predici. Vei fi surprins să constăți cât de bine știu ce e bine și ce e rău.*
- ☺ *Nu mă face să simt că greșelile mele sunt păcate. Trebuie să învăț că pot face greșeli fără să simt că nu sunt bun de nimic.*
- ☺ *Nu mă cicăli. Dacă o faci, va trebui să mă protejez prin a părea surd.*
- ☺ *Nu mă pedepsi prea tare. Mă sperii ușor și atunci s-ar putea să spun minciuni.*
- ☺ *Nu uita că-mi place să experimentez. Învăț din asta.*
- ☺ *Nu băga prea mult în seamă indispozițiile mele. S-ar putea să profit de faptul că îmi acorzi mai multă atenție când sunt bolnav.*
- ☺ *Nu mă respinge când pun întrebări cinstite. Dacă o faci, vei constata că nu te mai întreb și caut informații în altă parte.*
- ☺ *Nu-mi răspunde la întrebările prostești și lipsite de sens. Altfel voi încerca mereu să te agăț cu astfel de întrebări.*
- ☺ *Nu încerca niciodată să pari perfect sau infailibil, pentru că mă vei face să simt că nu te voi putea ajunge niciodată.*
- ☺ *Nu te teme că petrecem prea puțin timp împreună. Contează cum îl petrecem.*
- ☺ *Nu te teme dacă eu sunt speriat. Arată-te curajos !*
- ☺ *Poartă-te cu mine ca și cu prietenii tăi. Ține minte: învăț mai bine de la un model decât de la un critic.*
- ☺ *Nu uita că nu pot crește fără încurajări și înțelegere.*

**ȘI ÎN AFARĂ DE ASTA, TE IUBESC FOARTE MULT.
TE ROG, IUBEȘTE-MĂ ȘI TU ÎN SCHIMB !**

POVESTEA UNOR PĂRINȚI

Mariana și Gabriel Crăciunoiu

Elena, cel de-al doilea copil al nostru, a venit pe lume printr-o naștere normală pe data de 5 februarie 2005. La naștere a fost un copil „perfect sănătos” din spusele medicului neonatolog de la maternitate, având 3 kilograme și obținând nota 9.

Până la vârsta de 4 luni s-a dezvoltat normal, a crescut corespunzător, dar din luna a 5-a a stagnat și nu a mai luat în greutate până la vârsta de 8 luni. În acest timp i s-au făcut nenumărate analize, s-a schimbat laptele de trei ori, dar nu se găsea cauza... La 8 luni a ieșit pozitiv testul coproparazitar, avea geardia. Abia după tratament a început să ia în greutate.

Elena a spus primul cuvânt la 7 luni, respectiv „tata”, apoi a urmat „mama” și „apa”. A stat în șezut abia la 9 luni, avea distrofie, era în urmă cu greutatea iar medicii au spus că o să recupereze.

La un an am fost cu ea la control la psihiatrie infantilă la noi în oraș. Eram îngrijorați deoarece nu dădea semne că ar merge în picioare, nu-și ținea singură biberonul și parcă nu mai era copilul vesel și jucăuș care fusese. Am fost catalogați ca „părinți obsedați”.

La un an și două luni, la un control la București, Elenei i s-a pus diagnosticul retard psihomotor și i s-a prescris tratament.

Timpul trecea și nu observam niciun progres. Nu o interesa nimic în jurul ei, nu observa nimic, nu răspundea nici macar la nume, nu mai râdea, era total pierdută.

La un an și jumătate a mers în picioare. A fost o bucurie mare pentru noi, însă umbrită totuși de comportamentul ei absent.

La doi ani ai fetei noastre am auzit pentru prima dată de AUTISM. Nu am vrut să luăm în calcul aceste diagnostic, ni s-a părut cumplit. Am cerut și părerea altor specialiști. Așa am ajuns la Timișoara, la un centru pentru autiști. Acolo a fost monitorizată și evaluată de mai mulți specialiști. După o săptămână au confirmat diagnosticul: autism infantil.

Din momentul în care diagnosticul a fost sigur, am căutat specialiști care să lucreze cu Elena, centre pentru copii cu nevoi speciale, materiale necesare pentru lucru. Am învățat multe lucruri, am înțeles mai bine specificul bolii și, cel mai important, am început să luptăm împotriva ei.

Am fost invitați să participăm la cercul pedagogic de la CJRAE unde am aflat de existența Școlii Speciale „Sf. Mina”. Am vizitat grădinița din incinta acestei școli care are o grupă frecventată doar de copii cu aceeași problemă ca și fetița noastră și am înscris-o aici.

Vom lupta în continuare și vom căuta cele mai eficiente metode și terapii specifice care să ne ajute copilul să se integreze în societate.

Handicapuri consecutive epilepsiei

Dr. Luminița Pasti

Epilepsia este un nume dat unei grupe de maladii nervoase caracterizate prin manifestări convulsive.

Aceasta afecțiune a fost identificată încă din antichitate, în sensul unor crize care întreceau orice imaginație când apăreau în cursul unor adunări populare tulburând aceste reuniuni ce trebuiau să se desfășoare sub semnul zeilor. De aici și denumirile de: rău comițial sau rău sacru uneori este semnul unei tumori sau cicatrici cerebrale iar alteori nu este decelabilă o atingere organică – e vorba de epilepsie esențială.

Epilepsia constituie un handicap relativ grav, cu crize mai mult sau mai puțin intense, uneori repetate mai des.

Denumirea dată de OMS este “ o afecțiune cronică cu etiologii diverse, caracterizată prin repetarea de crize ca urmare a unei descărcări excesive a neuronilor cerebrali (crize epileptice), oricare ar fi simptomele clinice sau paraclinice eventual asociate.

În dicționarul de psihiatrie Larousse, o epilepsie este constituită din repetarea de crize epileptice în cursul unei lungi perioade de timp și că o criză unică sau câteva crize repetate în mod accidental (criză eclampsică la o femeie gravidă sau crize convulsive hipertermice la copil, de exemplu) nu constituie o epilepsie.

Criza majoră (Grand Mall) este forma cea mai cunoscută și răspândită, având următoarele etape:

Aura: semnal prealabil (stare de rău, senzație de vid, angoasă, durere, vomități, idei fixe, senzație de iluminare sau strălucire) de foarte scurtă durată.

Strigăt inițial: - înseamnă debutul crizei

Pierderea conștiinței și căderea.

Perioada inconștienței – cu cele 3 etape:

- Faza tonică : contracturi musculare generalizate (câteva secunde);
- Faza clonică: (secuze convulsive, tremurături, aproximativ 30 sec);
- Faza de comă posteriză: relaxare musculară, respirația devine amplă și zgomotoasă (aproximativ 15 minute).

Revenirea conștiinței se face în mod progresiv, trecând printr-o fază confuzională iar funcțiile normale odata revenite apare o scurtă perioadă de uitare.

(va urma)

Asistența socială

Asistent social Floarea Niță

"Ai grijă de gândurile tale pentru că se vor transforma în vorbe.

Ai grijă de vorbele tale pentru că se vor transforma în fapte.

Ai grijă de faptele tale pentru că se vor transforma în obiceiuri.

Ai grijă de obiceiurile tale pentru că vor fi caracterul tău.

Ai grijă de caracterul tău pentru că el va influența destinul tău, viața ta."

Frank Outlaw

Asistența socială reprezintă ansamblul de instituții, măsuri, programe, activități profesionalizate, servicii specializate de protecție a persoanelor, grupurilor, comunităților cu probleme speciale, aflate temporal în dificultate, care datorită unor motive de natură economică, socio-culturale, biologice sau psihologice nu au posibilitatea de a realiza prin mijloace și eforturi proprii un mod decent de viață.

Gradul de civilizare a societății în mare măsură este determinată de atitudinea față de aceste persoane ce au un handicap mintal. Crearea condițiilor pentru educație și învățămînt, adaptare socio-profesională și integrare socială a persoanelor respective constituie și un obiectiv principal al oricărui stat și a comunității mondiale în general.

Asistentul social va oferi informații și consiliere părinților în legătură cu modul de răspuns adecvat în cazul conduitelor perturbate. Una dintre metodele de a susține efortul părinților în demersul integrării copilului în școala specială este facilitarea schimbului de experiențe între părinții care se confruntă cu serii de probleme similare, facilitarea observării conduitei copilului la școală. Deseori, simpla constatare a părinților că la școală copilul lor probează competențe/conduite noi, pe care acasă nu le manifestă, îi încurajează pe aceștia să se implice mai mult pentru reușita integrării.

Alături de sarcina de a educa deprinderile specifice maturității sociale și autonomiei sociale, asistentul social școlar se implică și în consilierea vocațională a copilului cu trebuințe educative speciale; el va oferi părinților și copilului informații despre profesiile accesibile acestuia din urmă, despre procesul de profesionalizare, despre facilitățile garantate de lege pentru ocuparea unui loc de muncă și vor decide împreună varianta cea mai convenabilă pentru copil.

(va continua)

De ce nu vorbesc cimpanzeii?

Prof. T.T.L Victoria Borocan

De la Darwin încoace, între revolutionisti și creationisti s-au purtat mereu discuții aprinse, referitoare la cum ființa umană a apărut pe Terra.

Astăzi, creaționiștii pun problema astfel: dacă oamenii sunt înrudiți genetic cu cimpanzeii, de ce creierele noastre au abilitatea înăscută de a vorbi, în vreme ce ale maimuțelor nu au această abilitate.

Savanții de la Universitatea California din Los Angeles (UCLA) au efectuat recent un studiu care relevă diferențe majore în funcționarea genei FOX P2. Astfel, atunci când suferă o mutație, această genă poate întrerupe brusc capacitatea omului de a vorbi. Această descoperire ar putea duce la fabricarea unor medicamente pentru afecțiuni umane caracterizate prin tulburări de vorbire, precum autismul sau schizofrenia.

„Studii anterioare au sugerat că nivelul de aminoacizi din gena FOX P2 umană s-a schimbat rapid, aproximativ în aceeași perioadă istorică în care a apărut limbajul la omul modern. Suntem primii savanți care și-au propus să examineze efectele acestor transformări” spune doctorul Daniel Geschwind, de la Școala de Medicină Dawid Geffen din cadrul UCLA.

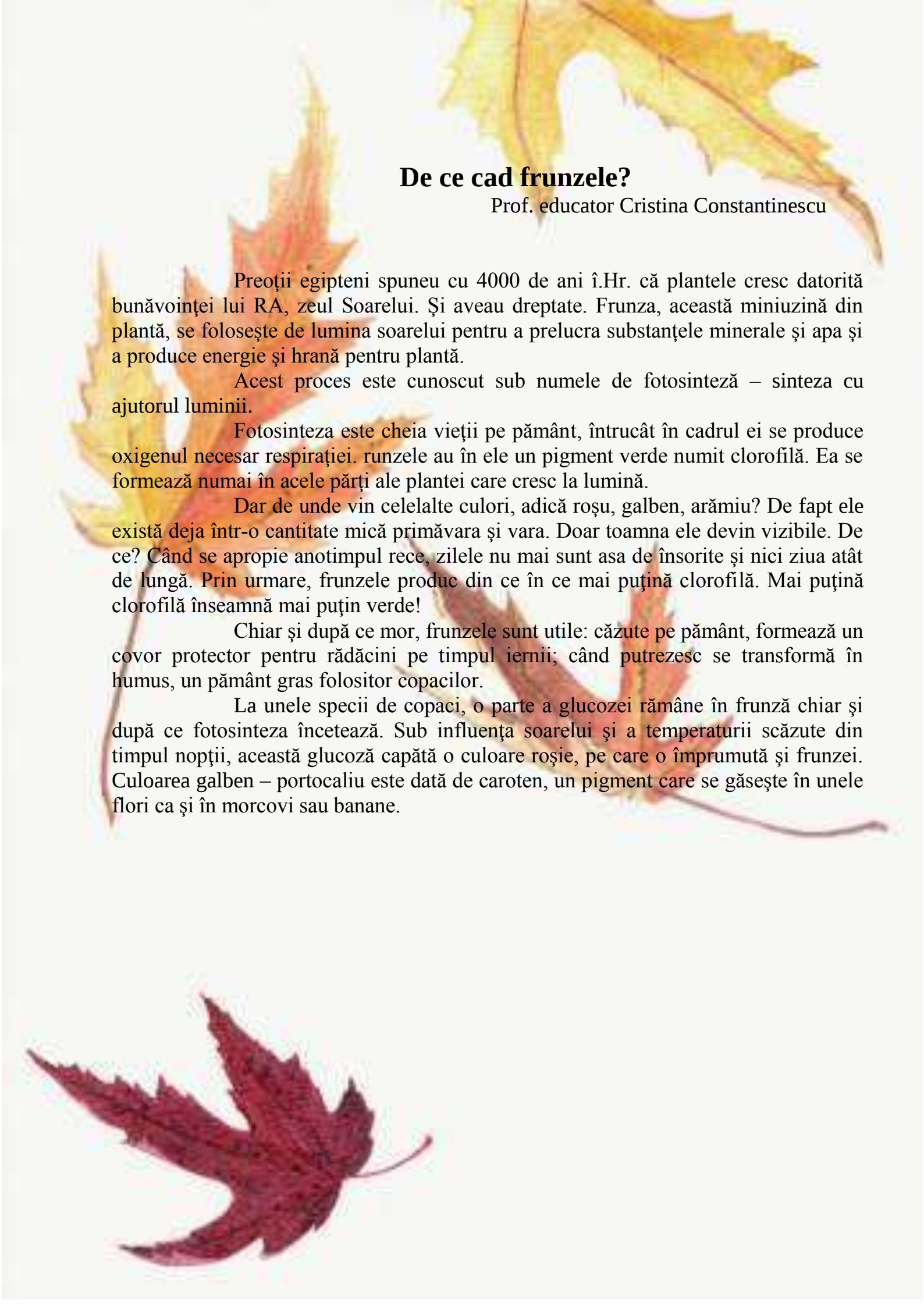
Specialiștii au demonstrat că mutațiile acestei gene predispun la apariția acelor „circuite” ce asigură dezvoltarea limbajului prin blocarea altor gene, iar pe altele le lasă să se manifeste.

Această genă FOX P2 face ca celalalte gene să se comporte diferit la cele două specii (umană și animală), precizează geneticianul american.

Această „piatră de la Rosetta” a geneticii, cum a fost denumită descoperirea, este de natură să explice de ce creierul uman și-a dezvoltat capacitatea limbajului, în vreme ce creierele maimuțelor antropoide aproape la fel de inteligente ca omul, nu au respectiva capacitate.

Ce anume sau dacă vreți, „cine anume” a declanșat o asemenea mutație, este deja altă chestiune.

De ce cad frunzele?

Prof. educator Cristina Constantinescu

Preoții egipteni spuneau cu 4000 de ani î.Hr. că plantele cresc datorită bunăvoinței lui RA, zeul Soarelui. Și aveau dreptate. Frunza, această miniuzină din plantă, se folosește de lumina soarelui pentru a prelucra substanțele minerale și apa și a produce energie și hrană pentru plantă.

Acest proces este cunoscut sub numele de fotosinteză – sinteza cu ajutorul luminii.

Fotosinteza este cheia vieții pe pământ, întrucât în cadrul ei se produce oxigenul necesar respirației. Frunzele au în ele un pigment verde numit clorofilă. Ea se formează numai în acele părți ale plantei care cresc la lumină.

Dar de unde vin celelalte culori, adică roșu, galben, arămiu? De fapt ele există deja într-o cantitate mică primăvara și vara. Doar toamna ele devin vizibile. De ce? Când se apropie anotimpul rece, zilele nu mai sunt așa de însorite și nici ziua atât de lungă. Prin urmare, frunzele produc din ce în ce mai puțină clorofilă. Mai puțină clorofilă înseamnă mai puțin verde!

Chiar și după ce mor, frunzele sunt utile: căzute pe pământ, formează un covor protector pentru rădăcini pe timpul iernii; când putrezesc se transformă în humus, un pământ gras folositor copacilor.

La unele specii de copaci, o parte a glucozei rămâne în frunză chiar și după ce fotosinteza încetează. Sub influența soarelui și a temperaturii scăzute din timpul nopții, această glucoză capătă o culoare roșie, pe care o împrumută și frunzei. Culoarea galben – portocaliu este dată de caroten, un pigment care se găsește în unele flori ca și în morcovi sau banane.

STIAȚI CĂ...

- * o credință japoneză din vechime spune că cine va face 1 000 de cocori din hârtie va trăi veșnic ?
- * un fluture bate din aripi de 8-12 ori pe secundă ?
- * un brad poate fi tăiat într-un minut dar are nevoie de 60-80 de ani ca să ajungă la maturitate ?
- * cel mai lung păr din lume îl are nu o femeie, ci un bărbat ? Nu vă așteptați să vă întâlniți cu el pe stradă, pentru că stă în Vietnam. Nu s-a tuns de 31 de ani și are un păr de 6,2 metri.
- * romanii au inventat primul beton adevărat amestecând apă, prundiș și cenușă vulcanică ?
- * celții puneau adesea deasupra ușii de la intrare capetele dușmanilor învinși ca să-i apere de spiritele rele ?
- * Bagdadul avea peste 65.000 de băi publice ?
- * cele mai elegante femei japoneze își pictau fața cu alb și dinții cu negru? Dinții erau înegriți pentru că fardul alb de pe față îi făcea să arate galbeni.
- * pe la anul 900 d. Hr. Un păstor a observat că după ce pășteau boabe de cafea sălbatică, oile sale nu mai dormeau ? Așa s-a descoperit cafeaua.
- * Soarele este atât de mare, încât în interiorul său ar putea intra mai bine de 1 milion de planete de dimensiunea pământului ?
- * Pământul se deplasează cu aproape 105.000 km/h în timp ce se rotește în jurul Soarelui?
- * mergând fără oprire, ai nevoie de 10 săptămâni pentru a ajunge în centrul Pământului?
- * lava poate să alunece cu o viteză de până la 100 km/h și este de circa 12 ori mai fierbinte ca apa clocotită?
- * cel mai mare grăunte de grindină a căzut în Bangladesh și cântărea 1 kg?

GLUME

O doamnă dă telefon acasă pentru a vedea ce fac cele două fetițe ale ei:

- Monica, ce faci? întreabă ea
- Nimic.
- Și Rodica?
- Mă ajută.

- Vă rog, un bilet până la Timiș!
- Timișul de Sus sau Timișul de Jos?
- N-are importanță, mă așteaptă bunicul în gară.

O doamnă se plânge unui medic:

- În fiecare dimineață am o durere ascuțită în frunte!
- Cam la ce oră? întreabă medicul
- Când îmi beau ceaiul.
- Ați încercat să scoateți lingurița din cană?

- Și vrei să spui că nu te-a ajutat tatăl tău la teme?
- Nu m-a ajutat!
- Dă-ți cuvântul!
- Mi-l dau! Nu m-a ajutat, a rezolvat singur!

- Bunicule, ia-mi te rog o înghețată!
- Ce spui?
- Cumpără-mi o înghețată! țipă și mai atre Gigel
- Nu mai țipa așa, spune bunicul, că nu sunt surd!
- Cu ketchup sau cu maioneză?

Doi microbi stau de vorbă :

- Ce-i cu tine, nu arăți prea bine!
- Sunt bolnav...
- Dar ce ai?
- Penicilină...

- Doctore, sunt foarte îngrijorată! Fiul meu își roade unghiile!
- Nu e grav, doamnă, toți copiii fac asta!
- Poate, dar nu unghiile de la picioare!!!

GHICITORI

Învățător-educator Mircea Lungu

**Ce vânător vânează din zbor?
(vulturul)**

**Șade domnul pe un banc,
Numa-n cizme și în frac.
(pinguinul)**

**Cioc, cioc, cioc și iară cioc
Bate-n nuc din loc în loc,
Nucule cu frunză deasă
Sigur știu că ești acasă.
Ușa dacă mi-o deschizi
Eu te curăț de omizi.
(ciocănitoarea)**

**Pe furiș, ca un haiduc,
Se ivește colo-n nuc,
Vestind primăvara-n lume
Singur numele și-l spune.**

(cucul)

**Cine primăvara vine
De pe meleaguri străine
Are coada furculiță
Și-și clădește odăiță
Sub o streășină de casă?
(rândunica)**

**Ia gândiți-vă copii
Cine merge printre trestii
Și din apă se hrănește
Prinzând câte-un pui de pește ?**

(cocoștareul)

CUPRINS

1. Cuvânt înainte.....	pag 3
Dir. Lucia Daniela Stanciu	
Insp. Diana Micu	
Gânduri.....	pag 4
Prof. ed. sp. Vasilica Mladin	
2. Pagina elevilor	
2.1 Scrisoare către profesorii mei... ..	pag 5
Elev Alexandru Ghimiși	
2.2 Prietenul nostru special.....	pag 5
Elev Ana-Maria Avram	
2.3 Bobocei de clasa I.....	pag 6
Prof.-ed sp Andreea Brătuianu	
Prof. ed. Alina Almagiu	
2.4 Prima toamnă ca elevi.....	pag 8
Prof. ed. sp. Jiroveanu Veronica	
Prof. ed. sp. Hoară Simona	
Prof. Radu Adriana	
2.5. Punct și de la capăt.....	pag 10
Prof. Daniela Tomescu	
2.6. Prietenii – parteneriat școlar.....	pag 13
Prof Loredana Derveșteanu	
Prof. itinerant Leopoldina Steinberg	
2.7. Toți suntem copii! – parteneriat educațional.....	pag 14
Prof. Iulia Stancu	
Prof. Diana Segărceanu	
Prof. Loredana Răduț	
2.8. Activitățile extracurriculare.....	pag 16
Prof. Felicia Nicola	
2.9. Să facem cunoștință cu natura!	pag 17
Prof. Mariana Băltățeanu	
2.10. Copilăria-vârsta jocului.....	pag 18
Prof. Mariana Tănase	
2.11. S.N.A.C.	pag 20
Prof. ed. Daniela Stanciu	
Prof. ed. sp Loredana Derveșteanu	
2.12. Ziua copilului – proiect tematic.....	pag 22
Ed. Domnica Stănescu	
Ed. Veronica Bărbulescu	
3. Pagina profesorului	
3.1 Jocul didactic – o modalitate de învățare pt copiii cu C.E.S.	pag 27
Înv.-ed. Andreea Gheorghe	
3.2 Rolul jocului în recuperarea copiilor cu C.E.S.	pag 29
Prof. ed. sp. Mariana Dinu	
3.3 Kinetoterapia???	pag 31
Prof. Oana Voicescu	

3.4	Tratamentul de recuperare prin kinetoterapie.....	pag 32
	Prof. Anton Roșu	
3.5	Sindromul hiperkinetic.....	pag 33
	Prof.- ed. Laura Bălăceanu	
3.6	Cours de perfectionnement pour les professeurs.....	pag 35
	Prof. ed. sp. Loredana Răduț	
3.7	Maltese folklore and traditions.....	pag 37
	Prof. religie Lucian Dodenciu	
4.	Pagina părinților	
4.1	Scrisoare deschisă către părinți.....	pag 40
	Ed. Domnica Stănescu	
4.2	Comunicarea părinte – copil.....	pag 41
	Cauzele eșecului școlar.....	pag 42
	Sfaturi pentru părinți de la copilul lor.....	pag 46
	Prof. itinerant Gabriela Velica	
4.3	Povestea unor părinți.....	pag 47
	Mariana și Gabriel Crăciunoiu	
5.	Pagina medicului	pag 48
	Dr. Luminița Pasti	
6.	Pagina asistentului social	pag 49
	Asistent soc. Floarea Niță	
7.	Divertisment	
7.1	De ce nu vorbesc cimpanzeii?	pag 50
	Prof. TTL Victoria Borocan	
7.2	De ce cad frunzele?	pag 51
	Știați că.....	pag 52
	Glume.....	pag 53
	Prof. ed. Cristina Constantinescu	
7.3	Ghicitori.....	pag 54
	Înv. ed. Mircea Lungu	

The image shows the front facade of a school building. The building has a brownish-tan exterior. In the center, there is a blue sign with white text that reads "ȘCOALA SPECIALĂ ȘE. MINA I-X". Above the sign are three arched windows with white frames. Below the sign is a central entrance with a glass door and a small overhang. On either side of the entrance are two tall, narrow vertical windows with white frames. Two Romanian flags are visible on the left side of the building, and one is on the right. The text is overlaid on the image in a bold, italicized font.

***„Când greul vietii, mâine, pe umeri îți apasa,
Întoarce-te la școală, acolo esti acasa!
Când ratacesti cararea si nu stii ce sa faci,
Întoarce-te la școală, acolo-s oameni dragi!”***